

Lukka swang.
 totz. t. kunda. kactest
 heth. kunda.

ספר

בשורה טובה

על פי

המבשר

לוקאס

לקוח מספרים הנקראים

ברית החדשה

מועתק מלשון יון ללשון הקודש

בשנת תצ"ז לפ"ק

בשורה טובה

על פי

לוקאס :

* פרק ראשון *

אחרי אשר רבים נתנו אל לבם לסדר ספור
המעשים אשר נכונה לנו אמתם: ב כאשר
מסרו לנו אשר ראו הכל בעיניהם מראשית
ומשרתי דבר יהוה היו: ג ויטב גם בעיני
לכתוב לך היקר ידידיה כסדר אחר דרשי
וחקרי הכל היטב מתחלתו: ד למען
תרע אמת ומכון הרברים אשר למדת במ:
ה ויהי בימי הורדוס מלך יהודה ויהי איש
אחר כהן ושמו זכריה ממחלוקת אבירה
ואשתו מבנות אהרון ושמרה אלישבע:
ו ויהיו שניהם צדיקים לפני אלהים הלכים
בכל מצות וחקי יהוה חמימים: ז ולא
היה להם בן כי אלישבע היתה עקרה
ושניהם זקנים באו בימים: ח ויהי בכהנו
לפני יהוה בסדר משמרתו: ט ויהי
בגורלו כמשפט הכהונה להקטיר ויבא אל
היכל

בשורה טובה

היכל יהוה: י וכל המון העם זיה מתפלל
מחוץ בעת הקטורת: יא וידא אלינו
מלאך אלהים עומד מימין למזבח הקטורת:
יב ויבהל זכריה בראותו וידא נפלה
עליו: יג ויאמר לו המלאך אל תירא
זכריה כי נשמעה תחנוןך ואשתך אלישבע
תלד לך בן ותקרא שמו יוחנן: יד ותהיה
לך שמחה וגילה ורבים ישמחו על מולדתו:
טו כי גדול יהוה לפני הארון ויין ושכר לא
ישתה ובעודנו כבטן אמו ימלא דוח הקדש:
טז ורבים מבני ישראל ישיב אל יהוה
אלהיהם: יז והוא ילך לפניו ברוח
ובגבורת אליהו להשיב לב אבות אל בנים
ואת הסוררים אל בינות הצדיקים להכין
ליהוה עם מוכן: יח ויאמר זכריה אל
המלאך במה זאת אדע כי אני זקנתי ואשתי
כאה בימים: יט ויען המלאך ויאמר לו
אני גבריאל העומד לפני אלהים ושלחתי
לדבר אליך ולבשר אתך זאת: כ והנה
תחריש ויא חוכל לדבר עד יום היות זאת
על אשר לא האמנתי לדברי אשר יכלו
בעתם: כא וכל העם חכו לזכריה ויתמהו
על התמהמהו בהיכל: כב ויצא ולא
יכל לרבה אליהם וידעו כי מראה ראה
בהיכל

בהיכל והוא מורה להם בעצבעו ויהי אלם
מיום הזה והלאה: כג ויהי במלאת ימי
כהונתו וילך לביתו: כד ויהי אחר
הימים האלה ותהר אלישבע אשתו ותתחבא
חמשה חרשים לאמר: כה כי ככה עשה
יהוה לי בימים אשר הביט להטיר את
חרפתי מבני אדם: כו ובחרש הששי
שלך המלאך גבריאל מלפני אלהים אל אחת
מערי הגליל ושמה נצרת: כז אל נערה
המאורשה לאיש ושמו יוסף מבית דוד ושם
הנערה מרים: כח ויבא אליה המלאך
ויאמר שמחי מחננה מלאה חן יהוה עמך
ברוכה את נגשים: כט ובראותה חרדה על
דברו ותאמר בלכה מה היא זאת הברכה:
ל ויאמר לה המלאך אל תראי מרים כי
מצאת חן בעיני אלהים: לא והנך הרה
ויולדת בן וקראת שמו ישוע: לב והוא
גדול יהיה ובן העליון יקרא ויתן לו יהודה
אלהים את כסא דוד אביו: לג וימלוך
בבית יעקוב לעולם ולמלכותו אין קץ:
לד ותאמר מרים אל המלאך איך תהיה
זאת ואיש לא ידעתי: לה ויען המלאך
ויאמר לה רוח הקדש תבא עליך וגבורת
העליון תרחף ותכסה עליך לכן עול הקדש
הנולד

בשורה טובה

הנולד ממך בן אלהים יקרא: לו והנה
אלישבע דורתך אשר נקראה עקרה גם
היא הרה בן לזקוניה וזה לה חודש הששי:
לו כי לא יפלא ויבצר מאלהים כל דבר:
לה ותאמר מרים הנה שפחת יהוה אני יהילי
כדברך ויעל המלאך מעליה: לט ותקם
מרים בימים האלה ותלך בחפזון ההרה אל
עיר יהודה: מ ותבא אל בית זכריה
ותברך את אלישבע: מא ויהי כשמוע
אלישבע את ברכת מרים וירקוד הילד
בקרבה ותמלא אלישבע רוח הקדש:
מב ותצעק בקול גדול לאמר ברוכה את
בנשים וברוך פרי בטןך: מג ומאין לי
זאת כי אם אדני באה אלי: מד כי הנה
בחירות קול ברבתך באזני וירקוד הילד
בשמחה בבטני: מה ואשריך אשר האמנת
כי לא יפל דבר מכל אשר דבר יהוה אליה:
מו ותאמר מרים מגדלה נפשי ליהודה:
מז ותגל רוחי באלהם מושיעי: מח כי
ראה בעני אמתו והנה מעתה יאשרוני
כל הדורות: מט כי עשה עמדי גדולות
הגבור וקדוש שמו: נ וחסדו ליראיו לדור
ודור: נא עשה חיל בזרועו פזר את
הרהבים כמחשבת לבם: נב מוריד
העריצים

העריצים מכסא והרים השפלים: נג את
רעבים מלא טוב ועשירים שלח ריקם:
גד יסף להחזיק ביד ישראל נערו לזכור
חסדו: נה כאשר דבר אל אבותינו לאברהם
ולזרעו עד עולם: נו ותשב מרים עמה
כשלשה חדשים ותשב אל ביתה:
נז וימלאו ימי אלישבע ללדת ותלר בן:
נח וישמעו שכניה ואחיה כי הגדיל יהודה
חסדו אתה וישמחו עמה: נט ויהי ביום
השמיני ויבאו למול את הנער יקראו אתו
בשם אביו זכדיה: ס ותען אמו ותאמר
לא כן כי אם יוחנן יקרא: סא ויאמרו
אליה כי אין איש במשפחתך אשר נקרא
בשם הזה: סב וירמוז לאביו מה ירצה
להקרא לו: סג וישאל לוח ויכתב לאמר
יוחנן שמו ויתמחו כלם: סד וברגע נפתח
פיו ולשונו וידבר ויברך את אלהים:
סה ותהי יראה על כל שכניהם מסביב
ובכל הורי יהודה נשמעו כל הרברים
האלה: סו וכל השמעים שמו אל לבם
לאמר ומי יהיה הנער הזה ויר יהוה היתה
עמו: סז וחבריה אביו נמלא רוח הקדש
ויתנבא לאמר: סח ברוך יהודה אלהי
ישראל כי פקד את עמו ועשה פדות להם:

בשורה טובה

סט ויקם לנו קרן ישועה בבית דוד עבדו:
ע כאשר דבר בפי הנביאים הקדושים אשר
מעולם: עא להושיענו מאויבינו ומיד כל
שנאינו: עב לעשות חסד עם אבותינו
ולזכור את ברית קדשו: עג את השבועה
אשר נשבע לאברהם אבינו לתת לנו: עד
להנצל מיד אויבינו ולעבדו בלי יראה ופחד:
עה בקדושה ובצדקה לפניו כל ימי חיינו:
עו ואתה הנער נביא עליון תקרא כי תלך
לפני הארון להבין דרכיו: עז לתת לעמו
את דעת הישועה בסליחת חטאותם:
עה ברחמי חסד אלהינו הנכמרים אשר
בהם פקדנו אור וזרח ממרום: עט להופיע
ליושבים בחשך ובצלמורת ולשוורת רגלינו
וולהדריכם בדרך שלום: פ ויגדל הנער ויחזק
ברוחו והיבמרבר עד יום הראותו אל ישראל:

פרק שני ב

ויהי בימים ההם ותצא דת מלפני חקיסר
אוגושטוס לפקוד את יושבי כל הארץ:
ב וזאת הפקודה היתה בטרם ישלוט קירינוס
בארם: ג וילכו להתפקד איש איש
לעירו: ד ויעל גם יוסף מגליל מעיר
נצרת אל ארץ יהודה אל עיר דוד הנקראה
בית

בית לחם יען אשר היה מבית דוד
וממשפחתו: ה להתפקד עם מרים
המאורשה לו לאשה והיא חרה: ו ויהי
בהיותם שם וימלאו ימיה ללדת: ז ותלד
בנה הבכור ותזתל אותו ותשיתוהו באבוס
כי לא היה להם מקום במלון: ח ויהיו
אנשים הרועים במקום ההוא לנים בשדה
ושומרים אשמרות הלילה על עדריהם:
ט והנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד
יהוה נגה עליהם מסביב וייראו ויראה גדולה:
י ויאמר להם המלאך אל תיראו כי הנני
מבשר אתכם שמחה גדולה אשר תהיה
לכל העם: יא כי יולד לכם היום
מושיע אשר הוא המשיח יהוה בעיר דוד:
יב וזה לכם האורת הגדלה תמצאו את
הילד מהותל ומושכ באבוס: יג ופתאום
היה עם המלאך המון צבא השמים מהללים
את אלהים לאמר: יד כבוד לאלהים
במרומים ושלוש בארץ ורצונו בבני אדם:
טו ויהי בעלות המלאכים מאתם השמימה
ויאמרו האנשים הרועים איש אל רעהו גלך
נא עד בית להם ונראה את הדבר הזה
הנעשה את אשר יהוה הודיע לנו: טז ויבאו
בהפזון וימצאו את מרים ואת יוסף ואת
הילד

בשורה טובה

הילד מושם באבוס: יז ויראו ויזריעו את
הדבר אשר דבר להם על הילד הזה:
יח וכל השומעים תמהו על הדברים אשר
דברו להם הרועים: יט ומרים שמרה את
כל הדברים האלה ותשיח בם עם לבה שיח
והבן: כ וישבו הרועים ויכבדו וישבחו את
אלהים על כל אשר שמעו ואשר ראו כאשר
דבר אליהם: כא וכאשר נמלאו שמונה
ימים להמול הילד ויקרא שמו ישוע הנקרא
מן המלאך בטרם הורה בכטן: כב וכמלאת
ימי טהרתם כתורת משה הביא והוירושלימה
להעמיד אותו לפני יהוה: כג ככתוב
בתורת יהוה כל זכר פטר רחם קדוש ליהוה
יקרא: כד ולתת קרבן כשנאמר בתורת
יהוה שתי תורים או שני בני יונה: כה והנה
איש אחד היה בירושלים ושמו שמעון והוא
איש צדיק וירא אלהים מיחל לנחמת ישראל
ורוח הקדש היה בו: כו ורוח הקדש
ענהו לבלתי ראות המות עד כי יראה ארץ
משיח יהוה: כז ויבא ברוח אל ההיכל
ובהביא האב והאם את הילד ישוע לעשותם
לו כחוקת התורה: כח והוא לקח אותו
על זרועיו ויברך את אלהים לאמר: כט אדני
מעתה תביא את עבדך בשלום אל אבותיו
כדברך

כדברך: ל כי ראו עיני את ישועתך:
 לא אשר הכינרת לפני כל העמים:
 לב אור לגלות עיני הגוים ולתפארת עמך
 ישראל: לג ויתמהו יוסף ואמו על הדברים
 אשר דוברו עליו: לד ויברך אותם שמעון
 ויאמר אל מרים אמו הנה זה הושם למכשול
 ולקִימת רבים בישראל ולאות אשר יריבו בה:
 לה ואף בנפשך תעבור חרב להגלות
 מהשבות לבבות רבים: לו ותהי חנה
 הנביאה בת פנואל ממטה אשר והיא באה
 בימים רבים ועם אישה חיתה רק שבע שנים
 מבתוליה: לז והיא אלמנה כארבע ושמונים
 שנה ולא סרה מן ההיכל ותעבוד לפני
 יהוה יומם ולילה בצומות ובתפלות: לח ואף
 היא קרבה בעת ההיא ותודה גם היא את
 יהוה ותדבר על ישוע אל כלם המכחשים
 לגאולה בירושלים: לט ובכלותם הכל
 כתורת יהוה וישבו גלילה אל נצרת עירם:
 מ ויגדל הנער ויחזק ברוח הקדש מלא
 חכמה וחקן אלהים היתה בו: מא וילכו
 אביו ואמו מימים ימימה בחג הפסח
 ירושלימה: מב ויהי בהיותו בן שתים
 עשרה שנה ויעלו לירושלים כמשפט ההג:
 מג ובכלות הימים בשובם וישאר הנער
 ישוע

בשורה טובה

ישוע בירושלים ויוסף ואמו לא ידעו כי
אמרו בלבם אולי בין האנשים הנוסעים
יחרו עמם הוא: מר ויבאו כדרך יום
זיבקשוהו באחים ובמורעים: מה וכאשר
לא מצאו אותו וישבו ירושלימה ויבקשוהו:
מו ויחי אחרי שלשת ימים וימצאו אותו
בהיכל יושב בתוך המורים ושומע אותם
ושואל אותם: מן וכל אשר שמעוהו
וישמועל כינתו ועל תשובותיו: כח ובראותם
אתו תמהו ותאמר אליו אמו בני מה זאת
עשית לנו הגה אביך ואני בקשנוך במר נפש:
מט ויאמר להם ולמה זאת כי בקשתם
אותי הלא ידעתם כי עלי להיות
באשר לאבי הוא: נ והמה לא הבינו את
הדבר אשר דבר להם: נא וירד עמם
ויבא אל נצרת ויכנע תחת ידם ואמו שמרה
את כל הדברים האלה בלבה: נב וילך
ישוע הלך וגדול עד כי חזק מאוד בחכמה
ובקומה וכחן בעיני אלהים ואדם:

פרק שלישי ג

ובחמש עשרה שנה למלכות הקיסר
טיבריאוס בהיות פנטיוס פילאטוס פקיד על
יהודה והורדוס שר מארבעה על איטוריא
ומדינת

ומדינת טראכונא ולוסניא שר מארבעה על
אבילינא: ב בהיות כהנים גדולים חנן
וכיפא היה דבר אלהים אל יוחנן בן זכריה
במדבר: ג ויבא בכל ככר הירדן ויקרא
טבילת התשובה לסליחת החטאים:
ד כאשר נכתב בספר דברי י עיהו הנביא
קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו
בעדבה מסלה לאלהינו: ה כל גיא ינשא
וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקוב למישור
והרכסים לבקעה: ו ונגלה כבוד יהודה:
וראו כל בשר את ישועת אלהינו: ז ויאמר
אל העם היוצא אליו להטבל ממנו צאצאי
הצפעונים מי הגיד לכם להמלט מחרון
אף הבא עליכם: ח לכן עשו פריות הראויות
לתשובה ואל תחלו לאמר נלבבכם יש לנו
אברהם אבינו כי אומר אני לכם אשר יוכל
יהוה להקים בנים לאברהם מאבנים האלה:
ט כי מעתה הושם הגרון על שרש העצים
לכן כל עץ אשר לא יעשה פרי טוב יכרת
וישולך באש: י וישאלו לו ההמון לאמר
ומה נעשה: יא ויען ויאמר להם למי
אשר לו שתי כתנות יתן לאשר אין לו
ולאשר לו אוכל כמו כן יעשה: יב ויבאו
גם האנשים אשר על המכס להטבל ויאמרו
אלי

בשורה טובה

אליו רבינו מה נעשה: יג ויאמר להם
אל תרבו לקחת יותר מן החוק אשר הושם
לכם: יד וישאלו לו גם אנשי המלחמה
לאמר ואנחנו מה נעשה ויאמר להם את
איש לא תפחידו ולא תעשיקו ולא תלשינו
והקבם ימצא לכם: טו ויהי כי קוה העם
וכלם אמרו בלבבם על יוחנן פן הוא המשיח:
טז ויען יוחנן ויאמר לכלם אני טובל אתכם
במים אבל בוא יבא הגבור וחזק ממני אשר
קטגתי מלפתח לו את שרוך נעליו הוא
יטבל אתכם ברוח הקודש ובאש: יז ובירדו
המזרה ויטהר את גרנו ויאסוף את החטרה
באסמיו והתבן יבעיר באש אשר לא תכבה:
יח והרבה כהנה הוא קורא ומבשר אל העם:
יט והורדוס שר מארבעה כאשר הוכח מאתו
על דבר הרודית אשת אחיו פיליפוס ועל
דבר כל הרעות אשר עשה הורדוס: כ ויוסף
גם זאת על כל הרעות ויכלא את יוחנן
במטרה: כא ויהי בהטבל כל העם ויטבל
גם ישוע ובהתפלל נפתחו השמים. כב וירד
עליו רוח דקדוש בדמות גופת היונה ויהי קול
מן השמים לאמר אתה בן יידידי בן רצתה
נפשי: כג והוא ישוע היה כבן שלשים שנה
בהחלו ויחשב בן יוסף והוא בן עלי: כד בן
מתת

מתת בן לוי בן מלכי בן ינאי בן יוסף: כה
 בן מתתיהו בן אמוץ בן נחום בן חסלי בן
 נגי: כו בן מאת בן מתתיהו בן שמעי בן
 יוסף בן יהודה: כז בן יוחנא בן רסא בן
 זרובבל בן שאלתיאל בן נרי: כח בן מלכי
 בן ארי בן קוסם בן אלמורד בן עיר: כט בן
 יוסי בן אליעזר בן יורם בן מתת בן לוי:
 ל בן שמעון בן יהודה בן יוסף בן יונה
 בן אליקים: לא בן מתיא בן מאנא בן מתתא
 בן נתן בן דוד: לב בן ישי בן עובר בן
 בועז בן שלמון בן נחשון: לג בן עמינדב
 בן רם בן הצרון בן פרץ בן יהודה: לד בן
 יעקב בן יצחק בן אברהם בן תרח בן נחור:
 לה בן סרוג בן רעז בן פלג בן עבר בן שלח:
 לו בן קינן בן ארפכשד בן שם בן נח בן
 למך: לז בן מתושלח בן חנוך בן ירר בן
 מהללאל בן קינן: לח בן אנש בן שת בן
 אדם בן אלהים:

פרק רביעי ד

וישוע מלא ריח הקדש שב מן הירדן ויולך
 אותו הרוח אל חמ בר: ב וינכחו השטן
 ארבעים יום ולא אכל מאומה בימים האלה
 ובמלאותם וירעב: ג ויאמר לו השטן אם
 בן אלהים אתה אמור לאבן הזאת ותהיה
 להם

בשורה טובה

לחם: ד ויען אליו ישוע לאמר כתוב כי
לא על הלחם לבדו יהיה האדם כי על כל
מוצא פי יהוה: ה ויעלהו השטן אל הר
נבזה ויראהו את כל ממלכות התבל ברגע
קטון: ו ויאמר לו השטן את כל הממשלה
הזאת ואת כבודם אתן לך כי לי נתנו ולאשר
חפצתי אני נותן אותם: ז ואתה אם תשתחוה
לי כלם לך יהיו: ח ויען ישוע ויאמר לו
סור לך מאחרי השטן כי כתוב את יהוה
אלהיך תירא ואתו לבדו תעבוד: ט ויוליכוהו
ירושלימה ויעמידהו על פנת ההיכל ויאמר
לו אם בן אלהים אתה השמט מפה למטה:
י כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך וגו':
יא על כפיים ישאונך פן תגוף באבן רגלך:
יב ויען ישוע ויאמר לו כי נאמר לא תנסהו
את יהוה אלהיך: יג וכאשר כלה כל המסה
ויחדל השטן ממנו לימים: יד וישוב ישוע
בגבורת הרוח גלילה ושמועתו יצאה אל כל
המדינה מסביב: טו וילמד אותם בבתי
כנסיותיהם וכלם כבדוהו: טז ויבא לגזרת
אשר היה אמון שם וילך כמשפטוביום השבת
לבית הכנסת ויקם לקרא בתורה: יז וינתן
לו ספר ישעיהו הנביא ויפתח את הספר
וימצא את המקום אשר כתוב שם: יח רוח
אדני

אדני יהוה עלי יען משח יהוה אותי לבשר
ענוים שלחני להבויש לנשבריי לב: יט לקרא
לשבויים דרור ולעורים מפתח עינים ולרצוצים
הפשי לקרא שנת רצון ליהוה: כ ויגולל
את הספר ויתן אותו לשמש וישב ועיני כלם
אשר בבירת הכנסת היו מביטות אליו:
כא ויחל לדבר אליהם לאמר כי חיוס כלה
הכתוב הזה באנזיכם: כב ויעידו לו כלם
ויתמיהו על דברי חן היוצאים מפיו ויאמרו
הלא זה בן יוסף: כג ויאמר אליהם אמנם
תאמרו לי את המשל הזה רופא רפא את
נפשך כאשר שמענו כי עשית מעשים גדולים
בכפר נחים עשה גם פה בעיר מולדתך:
כד ויאמר אמנם אומר אני לכם כי הנביא
לא נרצה הוא בארץ מולדתו: כה ובאמת
אומר אני לכם כי רבות אלמנות היו בישראל
בימי אליהו בהעצר השמים שלש שנים
וששה חדשים כאשר היה רעב גדול בכל
הארץ: כו ולא שולה אליהו אל אחת מהן
כי אם אל אשה אלמנה בצרפת אשר לצידון:
כז ורבים מצורעים היו בישראל בימי אלישע
הנביא ואיש מהם לא נטהר כי אם נעמן
הארמי: כח וכלם אשר בבית הכנסת
השומעים זאת קלאו חמה: כט ויקומו
וישליכוהו

בשורה טובה

וישלכוהו חוצה לעיר ויוליכו אותו על גב
ההר אשר נבנתה עליו עירם להשליכו משם:
ל והוא עבר בתוכם וילך: לא ויבאלכפר
נחום עיר הגליל ויהי מורה אותם בשבותת:
לב וישתיממו על למודו כי בגבורה
ובממשלה היה דברו: לג ויהי איש אחד
בבית הכנסת אשר בו רוח הטומאה ויצעק
בקול גדול לאמר: לה הנח לי מה לנו ולך
ישוע הנוצרי באת לאבדנו ידעתך מי אתה
קדוש אלהים אתה: לה ויגער בו ישוע לאמר
דום וצא ממנו וישליכוהו הרוח בתוך ויצא
ממנו ולא הרע לו: לו ויהי פחד על כלם
ויאמרו איש אל רעהו מה זה הדבר כי
בממשלה ובגבורה הוא מצוה על רוחות
הטומאה ויצאו: לו ותצא שמועתו בכל
מקום המדינה ההיא: לה ויקם ישוע וילך
מבית הכנסת ויבא לבית שמעון וחמורת
שמעון הלחה בקדחת גדולה ויחלו את פניו
עליה: לט ויעמוד עליה ויגער בקדחת
ותעובה ותקם היא ברגע ותשרת אותם:
מ וכבוא השמש כלם אשר להם חולים
בחליים שונים הביאו אותם אליו וישם הוא
על איש איש ידיו וירפאם: מא ותצאנה
הרוחות מרבים צועקות לאמר הוֹי
המשיח

המשיח בן אלהים ויגער בם ולא נתנם
 לדבר כדברים האלה כי ידעו אשר הוא
 המשיח: כב הבוקר אור ויצא וילך אל
 מקום פנוי ויבקשוהו העם ויבאו אליו ויאחזו
 בו לבלתי לכת מאתם: מג ויאמר אליהם
 צריך אני לבשר גם את הערים אחרות
 מלכות אלהים כי לזאת שולחתי: מד ויהי
 קורא ומבשר בבתי כנסיות בגליל:

פרק חמשי ה

ויהי בנהור עליו עם רב לשמוע את דבר
 אלהים והוא עומד על ידים כנרת: כ וירא
 שתי אניות קמות על יד הים והדייגים ירדו
 מהן לרחוק את המצודות: ג ויעל באחת
 האניות אשר היתה לשמעון ויבקשוהו
 להוליכנה מעט מן היבשה וישב וילמד את
 העם מאניה: ד בכלותו לדבר אמר אל
 שמעון הולך גא את האנייה לעומק וזה
 מצודיכם לאחוז: ה ויען שמעון ויאמר לו
 רבי בכל הלילה יגענו ולא אחזנו מאומה
 אבל על דברך אזרה את המצודה: ו ויעשו
 כן ויאחזו דגים רבים הרבה מאוד ותקדע
 מצודם: ז וירמזו לחבריהם אשר באניה
 האחרת לבוא לעזרם ויבאו וימלאו שתי
 אניות

בשורה טובה

אניות עד אשר חשבו להשקע: ח וירא זאת
שמעון המכונה כיפא ויפול לרגלי ישוע לאמר
צא נא אדני מאתי כי איש חוטא אנכי:
ט כי פחד ורעדה החזיקוהו וכלם אשר היו
עמו על אחיזת הרגים אשר אחזו: י וככה
גפל פחד על יעקב ויוחנן בני זבדי חברי
שמעון ויאמר ישוע אל שמעון אל תירא כי
מעתה תהיה מדינא את בני האדם: יא ויוליכו
את הספינות אל היבשה ויעיבו את כל אשר
להם וילכו אחריו: יב ויהי כהיותו באחת
הערים והנה איש מלא צרעת ובראותו את
ישוע ויפול על פניו ויתחנן לו לאמר אדני
אתה תוכל לטהרני מצרעתי אם תרצה:
יג ויט ישוע את ידו ויגע בו ויאמר רוצה
אנ הטהר ותסר ממנו הצרעה ברגע ויטהר:
יד והוא צוהו לאמר אל תגד לאיש כי אם
לך הראה אל הכהן והקרב קרבןך על
טהרתך כאשר צוה משה לעדות להם:
טו ושומעו הלך וגדל ויבא אליו המון
רב לשמוע את דבריו ולהרפא מתחלואיהם:
טז והוא סר אל המדברות להתפלל:
יז ויהי באחד הימים והוא מלמד והפרושים
והסופרים אשר באו מכל ערי הגליל ויהודה
וירושלים יושבים לפניו וגבורת אדני היתה
זרפא

לרפא אותם: יח והנה אנשים נושאים
 איש במטה אשר היה נשול אברים ויבקשו
 להביאו ולשימו לפניו: יט ולא מצאו איך
 יביאוהו מפני ההמון ועלו על הגג ויורירוהו
 דרך הלבנים עם ערשי בתוך לפני ישוע:
 כ וירא אמונתם ויאמר לחולה אנוש נסלחו
 לך חטאותיך: כא ויחלו הסופרים
 והפרושים לחשב בלבם לאמר מי הוא זה
 אשר גרופות הוא מדבר כי מי יכול לסלוח
 לחטאות בלתי אלהים לברו: כב וירע
 ישוע את מחשבות לבם ויען ויאמר להם מה
 תחשבו בלבבכם: כג מה יותר נקל לדבר
 אל החולה נסלחו לך חטאותיך או לאמר
 קום ולך: כד ולמען תרעו כי יש לאל יד
 בן האדם על הארץ לסלוח לחטאות ויאמר
 לנשול אברים אומר אני לך קום ושא מטתך
 ולך אל ביתך: כה וברגע קם לפניהם ויקח
 את מטתו אשר שכב עליה וילך אל ביתו
 מגדל ומכבד את אלהים: כו ורעדה אחזה
 כלם ויגדלו לאלהים וימלאו יראה לאמר כי
 היום ראינו נפלאות: כז ואחרי כן יצא
 ישוע וירא את המוכם אחד ושמו לוי יושב
 בבית המכס ויאמר לו בוא ולך אחרי:
 כח ויעזב את כל אשר לו וויקסויבא אחריו:
 כט ויעש

בשורה טובה

ויעש לו לוי משתה גדול בביתו ויהי קהל
 רב מן המוכסים ומאחרים אשר ישבו עמם
 לאכול במסבה: ל וילגו הסופרים והפרושים
 על ישוע ויאמרו אל תלמידיו למה תאכלו
 ותשתו עם המוכסים והחטאים: לא ויען
 ישוע ויאמר להם הנריאים לא צריכים לרופא
 כי אם החולים: לב לא באתי לקרוא
 לצדיקים אל התשובה כי אם לחטאים:
 לג והמדה אמרו אליו למה תלמידי יוחנן
 מרבים לצום ולהתפלל וככה גם תלמידי
 הפרושים ותלמידיך אוכלים ושותים:
 לד ויאמר להם איך תוכלון לעשות כי יצומו
 בני החופה בעוד החתן עמם: לה כי ימים
 באים וילקח החתן מאתם אז יצומו בימים
 האלה: לו ויאמר אליהם את המשל הזה
 כי אין איש יתפור חלק מבגר חדש על בגד
 ישן הלא הבגר חדש יטחית והחדש לא נאה
 לישן: לו ואין איש ימלא נאדות בליס יין
 חדש הלא היין חדש יבקע הנאדות והוא
 ישפך והנאדות לא יצלהו לבל: לח כי אם
 יין חדש ישפך אל נאדות חדשים ושניהם
 ישמרו:לט ואין איש שותה יין ישן ומיד
 מתאוה חדש כי אומר הישן טוב מחדש הוא:

ויהי ממחרת השבת וילך ישוע בין הקמה
 ויקטפו תלמידיו מלילות ומללו אותם בידם
 ויאכלו: ב ויאמרו אליהם מפרושים
 מה תעשו אשר לא יעשה בשבת: ג ויען
 ישוע ויאמר להם הלא קראתם את אשר עשה
 דוד כאשר רעב הוא ואשר אתו: ד כאשר
 בא אל בית אלהים ויקח את לחם הפנים
 ויאכל ויתן גם לאשר עמו אשר לא יאכל
 כי אם לכהנים לבדם: ה ויאמר להם כי
 בן האדם גם הוא אדון השבת: ו ויהי גם
 בשבת האחרת בבאו אל בית הכנסת ללמד
 ויהי שם איש אשר ידו הימנית יבשה:
 ז וישורו עליו הסופרים והפרושים לראות
 אם הוא ירפא בשבת למען ימצאו תואנדיה
 להלשין אותו: ח והוא ידע מחשבותם
 ויאמר לאיש אשר ידו יבשה קום ועמוד
 בתוך ויקם ויעמוד: ט ויאמר אליהם ישוע
 שואל אני אתכם דבר מה מותר בשבת
 להטיב או להרע להציל נפש או לאבד נפש:
 י ויפן כה וכה ויבט אל כלם ויאמר לאיש
 נטה ירך ויעש כן ותרפא ידו ותהי כאחרת:
 יא והמה מלאו חמה ושנעון ויאמרו איש
 אל רעהו מה יעשו לישוע: יב ויהי בימים
 האלה

בשורה טובה

האלה ויצא אל ההר להתפלל וילן שם
בתפלה לפני האלהים: יג ויהי בבוקר
ויקרא לתלמידיו ויבחר מהם שנים עשר אשר
קרא גם אותם שליחים: יד את שמעון
אשר הסב שמו כיפא ואנדריאס אחיו ויעקב
ויוחנן ופיליפוס בר תלמי: טו ומתתי
ותאומיה ויעקב בן חלפי ושמעון הנקרא קנא:
טז ואת יהודה אחי יעקב ויהודה איש כריות
הוא יהודה אשר היה המוסר: יז וירד עמם
ויעמוד בערבה וקהל תלמידיו והמון רב העם
מכל יהודה וירושלים ומשפת ים צור וצידון:
יח אשר באו לשמוע אותו ולהרפא
מתהלואיהם ולאשר מצירים ומציקים להם
רוחות הטומאה וירפאו: יט וכל ההמון
בקש לנגעו כי כה וגבורה יצא ממנו ורפא
לכלם: כ וישא עיניו אל תלמידיו ויאמר
אשרי האביונים כי לכם היא מלכות אלהים:
כא אשריכם אשר עתה רעבים כי תשבעו
אשרי אשר עתה בוכים כי תצחקו:
כב אשריכם אם ישנאו אתכם האנשים
ואם יגדו אתכם ואם יחרפו אתכם ואם
ישליכו את שמכם כמו רע למען בן האדם:
כג שמחו וגילו ביום ההוא כי הגה שכרכם
הרבה בשמים וגם כאלה עשו אבותם
לנביאים

לנביאים: כד אבל אוי לכם עשירים כי
קבלתם את כל תנחומותיכם: כה אוי
לכם המלאים כי תרענו אוי לכם המשחקים
עתה כי תתאבלו ותבכו: כו אוי לכם אם
ישבחו אתכם כל האנשים כי בזאת עשו
אבותם לנביאי שקר: כז כי אם אומר אני
לכם אשר אתם שומעים לי אהבו את
אויביכם והיטיבו לשונאיכם: כח ברכו
מקלליכם והתפללו בעד צורריכם: כט ואם
יכבה איש על הלחי האחת תן לו גם את
השנית ואם יקח איש ממך את בגדך גם
את הכתונת לא תבלא ממנו: ל לכל אשר
שואל ממך תן לו ומלוקה דבר אשר לך אל
הגש אותו ממנו: לא ואשר אהבתם כי
יעשו האנשים גם אתם עשו להם כמו כן:
לב ואם תאהבו את אוהביכם מה הוא
חסדכם כי גם הרשעים אוהבים את אהביהם:
לג ואם למטיביכם תטיבון מה הוא חסדכם
כי גם החטאים עושים את הדבר הזה:
לד ואם תלוו אותם מאשר מקוים אתם
לקבל מה הוא חסדכם כי גם הרשעים
ישאלו לרשעים להעשות גם להם כדבר הזה:
לה ואני אומר לכם אהבו ארצ אויביכם
והיטיבו ותלוו ואל תחכו למאומה ויהי שכרכם
הרבה

בשורה טובה

הרבה מאוד ותהיו בני העליון כי טוב ומטיב
הוא למשכחים כל גמוליו ולמכחישים בטובתו
ולרעים: לו לכן תהיו רהמנים כאשר
גם אביכם רחום הוא: לו אל תדינו ולא
תשפטו אל תרשיעו את רעים ולא ירשיעו
אתכם תמחלו ונסלח לכם: לה תנו וינתן
לכם מדה יפה מלאה מבוסה וגדושה תנתן
אל חיקכם כי במדה אשר אתם מודדים
ימוד לכם: לש ויאמר אליהם את המשל
הזה היוכל עור להוליך את העור הלא שניהם
בשחת יפלו: מ לא התלמיד על רבו הוא
וכל התלמיד שלם אם הוא כרבו: מא ואיך
תראה קסם בעין אחיך ואת הקורה אשר
בעינך לא תבין: מב או איך תוכל לאמר
לאחיך אחי הרף ואוציא את הקיסם מבין
עינך ואת הקורה בעינך לא תראה החנף
אתה הוציא בראשונה את הקורה מבין עינך
ואז תראה להוציא הקיסם מעין אחיך: מג כי
אין עין טוב עושה פירות רעות ואין עין רע
עושה פירות טובות: מד כי כל עין יודע
מפריז כי לא מקוצים יאספון חאנים ולא יבצרו
ענבים מסורה: מה איש טוב מאוצר לבו
הטוב מוציא טוב ואיש רע מאוצר לבו הרע
מוציא רע ואשר מלא לב האדם פיו יביע:
מו ומה

מו ומה תקראו לי אדוני אדוני ואינכם
עושים אשר אני דובר: מז כל אשר בא אלי
ושומע את דברי ועושה אותם אגיד לכם
למי הוא דומה: מח דומה הוא לאדם
הבונה בית והעמיק להפוך וישם יסודו על
הסלע ובהיות השטף ויגח הנהל על הבית
ההוא ולא יכול להמיטו כי מיוסד הוא על
הסלע: מט ואשר שומע ואינו עושה
דומה לאדם הבונה ביתו על הארץ בלי
יסוד ויגח עליו הנהל ופתאום נפל ותהי
מפלת הבית גדולה:

פרק שביעי ז

וכאשר כלה את כל דבריו באזני העם
ויבא אל כפרנחום: כ ועבר לאיש אחד
שר מאה אשר היה יקר בעיני אדוניו חלה
למות: ג ויהי בשמעו את שמוע ישוע וישלח
אליו זקני היהודים להתחנן לו לבוא ולהושיע
את עברו: ד ויבאו אל ישוע ויתחנו לו
מאוד לאמר ראוי הוא אשר תעשה לו את
הדבר הזה: ה כי אוהב עמנו והוא בנה
לנו בית הכנסת: ו וילך ישוע עמם וכאשר
לא רחוק חיה מן הבית וישלח אליו שר
מאה אוהביו לאמר אדוני אל תיגע אותך

כי לא ראוי אני אשר תבא בצל קודתי:
 ז ועל כן אמרתי קלותי מאשר אבוא אליך
 כי אם אמור בדבור וירפא נערי: ח כי גם
 אני אנוש נתון תחת יד שר הצבא ולאנשי
 המלחמה אשר בידי אם אומר לזה לך וילך
 ולאחר בוא ויבא ולעברי עשה זאת ויעש:
 ט וישמע ישוע את הדברים האלה ויתמה
 עליו ויפן ויאמר אל העם ההולך עמו אומר
 אני לכם כי לא מצאתי כזאת האמונה בכל
 ישראל: י וישבו המלאכים ויבואו הביתה
 וימצאו את העבד חולה כי נרפא הוא מחליו:
 יא ויהי ממהרת וילך אל עיר ושמה נעים
 ותלמידיו ועסר רב הולכים עמו: יב ויהי כאשר
 הקריב אל שער העיר והנה נשאו מת אשר
 היה בן יחיד לאמו והיא אלמנה ועם רב מן
 העיר עמה: יג ויראה האדון ויהמו מעיו
 עליה ויאמר לה אל תבכי: יד ויקרב ויגע
 במטה ויעמדו הנושאים ויאמר עלם אומר
 אני לך קום: טו ויקסחמת וישב ויחל לדבר
 ויתן אותו לאמו: טז ויראה אחזה כלם
 ויבבדו את אלהים לאמר נביא גדול קם בנו
 וכי פקד אלהים את עמו: יז ויצא עליו
 הדבר ההוא בכל יהודה ובכל הארץ מסביב:
 יח ויגידו תלמידי יוחנן אליו את כל הדברים
 האלה:

האלה: יט ויקרא יוחנן לשני תלמידיו
וישלחם אל ישוע לאמר האתה זה הבא או
לאחר ניהל: כ ובאו האנשים אל ישוע
ויאמרו יוחנן הטובל שלחנו אליך לאמר
האתה זה הבא או ניהל לאחר: כא וביום
ההוא רפא לרבים מתחלואים ומנגעים
ומרוחות רעות ואת עורים רבים חנן בעיני
רואי: כב ויען ישוע ויאמר להם לכו השיבו
ליוחנן ארת אשר אהם ראיתם ושמעתם כי
העורים רואים הפסחים הולכים והמזורעים
נטהרים והחרשים שומעים והמתים קומים
ועניים מתבשרים: כג ואשרי האיש אשר
לא יכשל ב: כד ובאשר הלכו מלאכי
יוחנן לדרכם ויהל לדבר אל העם על יוחנן
לאמר מה יצאתם לראות במדבר הקנה
אשר ינוד מרוח: כה או מה יצאתם לראות
האדם לבוש בגדי שש ומשי הנה אשר להם
בגדים יקרים ותענוגות בהיכלי מלכים המה:
כו או מה יצאתם לראות את הנביא אמנם
אומר אני לכם אשר גם יותר מנביא הוא:
כז זה הוא אשר כתוב עליו חנה אנכי שולח
מלאכי לפניך ופנה את דרכך לפניך: כח כי
אומר אני לכם אין בילודי אשה נביא גדול
מן יוחנן ואשר הקטן במלכות אלהים גדול

בשורה טובה

הוא ממנו: כט וכל העם והמוכסים שמעו
ויצדיקו את אלהים ויטבלו בטבילת יוהנן:
ל והפרושים והסופרים מאסו את עצת
אלהים אשר יעין עליהם ולא נטבלו ממנו:
לא ויאמר אדוני למי אדמה את אנשי
הדור הזה ולמי הם דומים: לב דומים הם
לגזרים היושבים בשוק ומדברים זה לזה
לאמר חללנו לכם בחלילים ולא כרכרתם
קוננו לכם ולא בכיתם: לג כי בא יוחנן
הטובל ולא אכל לחם ולא שתה יין ותאמרו
רוח רעה בו: לד בא בן האדם אוכל ושותה
ואמרתם הגה איש צלל וסובא חבר למוכסים
ולרשעים הוא: לה והחכמה נצדקה מכל
בניה: לו ואיש אחד מפרושים שאל מאתו
לאכול עמו ויבא אל ביהו ויסב: לז והנה
אשה הוטאת היתה בעיר וכאשר ידעה כי
הסב בבית הפרוש ותביא כלי הבושם:
לה ותצב על רגליו מאחור ותבך ותחל
להמסות את רגליו ברמעות ותמחה אותם
בשערות ראשה ותשק לרגליו ותמשח אותם
בבושם: לט וירא הפרוש אשר קרא אותו
את הרבר הזה ויאמר בקרבו לאמר אם
יהיה זה נביא ידוע ידע מה ואי זאת היא
האשה אשר נגעה בו כי אשה הוטאת היא:
מ ויען

על פי לוקאס ז ח מו

מ ויען ישוע ויאמר אליו שמעון דבר לי אליך
ויאמר רבי דבר: מא ויאמר לו ישוע שני
בעלי חוב היו לנושה אחד זה חייב לו חמש
מאות דינרים וזה המישים: מב וכאשר לא
היה להם לשלם נתן לשניהם במתנה ועתה
אמור נא אי זה מהם יאהב אותו יותר:
מג ויען שמעון ויאמר חושב אני לאשר נתן
יותר יאהבו יותר ויאמר ישר שבטת:
מד ויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הרואה
אתה את האשה הזאת באתי לביתך ומים
על רגלי לא נתת והיא רחצה את רגלי
ברמעות ובישערות ראשה מחתם: מה אתה
פעם אחת לא נשקת לי וחיה מערת בואי
אליך לא חדלה מנישק לרגלי: מו ראשי
בשמן לא סבת והיא משחה בבישם רגלי:
מו על כן אומר אני לך נסלחו לה חטאיה
הרבים כי הרבתה לאהוב ולאשר נסלח מעט
אוהב מעט: מח ויאמר אליה נסלחו לך
חטאותיך: מט ויחלו הקרואים לאמר
בלבבם מי הוא זה אשר גם סולח לעונות:
נ ויאמר אל האשה אמונתך הושיעה לך
לכי לשלום:

פרק שמיני ח

ויהי אחר הדברים האלה ויעבור הווא
בערים D 3

בשורה טובה

בערים וכפרים קורא ומבשר מלכות אלהים
והישינים עשר אתו: ב וגם הנשים אשר
גרפאו מרוחות רעות ומתחלואים מרים
הנקראת מגדלנא אשר יצאו ממנה שבעה
רוחות: ג ויוחנה אשת כוזה אשר על בית
הוררום ושושנה ואחרות רבות אשר עזרוהו
בנכסיהן: ד ויאספו עם רב ומכל הערים
אצו לבוא אליו ויאמר במשל: ה יצא
הזורע לזרוע את זרעו ובזרעו נפל אחד מן
הזרע על הדרך ונרמס ועוף השמים אכלוהו:
ו ואחר נפל על הסלע ויצמח וייבש כי לשר
לא היה לו: ז ואחר נפל בין הקוצים
ובצמחו ויצמחו גם הקוצים עמו וישחיתו
אוהו: ח ואחר נפל על ארץ טובה ויצמח
ויעש פרי על אחת מאה ובדברואת הדברים
האלה ויצעק לאמר למי אונים לישמוע ישמע:
ט וישאלו לו תלמידיו לאמר מה המשל
הזה: י ויאמר אליהם לכם נתן לדעת את
סוד מלכות אלהים ולאחרים נאמר במשלים
למען ראוה לא יראו ושמע לא יבינו:
יא וזה פתחון המשל הזה הזרע דבר אלהים
הוא: יב ואשר על הדרך השומעים הם
ואחרי כן בא השטן ויקח את הדבר מלבם
למען לא יאמינו ויושעו: יג ואשר על הסלע
השומעים

השומעים ובשמחה מקבלים את הדבר המה
 אבל שורש ועקר אין להם על כן מאמינים
 לימים ובעת הנסיון סרים והולכים: יד ואשר
 נפל בין תקוצים השומעים את דבר אלהים
 הם אבל מדאגות מעושר ומתענוגי החיים
 הולכים ומאבדים אותו מלבם לבלתי עשות
 פרי: טו ואשר נפל בארץ טובה השומעים
 את הדבר המה ומחזיקים בו בלב יפה וטוב
 ויעשו פרי בתקוה: טז ואין אדם מדליק נר
 ומכסה אותו בכלי או משים תחת המטה
 כי אם על המנורה ישימנה למען יראו
 הבאים את אורו: יז כי אין דבר נעלם אשר
 לא יגלה ואין נסתר אשר לא יודע ויגלה
 לאור: יח לכן ראוה תראו איך אתם שומעים
 כי לאשר יש לו ינתן לו ולאשר אין לו גם
 זאת יוקח מעמו אשר הושב להיות לו:
 יט ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו לקרוב
 לו מפני העם: כ ויוגר לו לאמר אמך ואחך
 קמים בהוץ ומבקשים לראותך: כא ויען
 ויאמר אליהם אמי ואחי השומעים דבר
 אלהים המה ועושים אותו: כב ויהי באחד
 הימים וירד באניה ותלמידיו עמו ויאמר
 אליהם נעבור נא אל עבר האגס הזה הננה
 וירדו ויעברו: כג המה מחתרים והוא ישן
 ותרד

בשורה טובה

ותרד רוח סערה אל הים ותמלא האניה מים
ויהיו בסכנה גדולה: כר ויקרבו ויעירו
אותו לאמר רבנו רבנו אברנו ויקם
ויגער ברוח ובמשכרי המים וישקטו ותהי
דממה: כה ויאמר אליהם ואיה אמונתכם
וייראו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו ומי
הוא זה כי גם לרוחות ולים מצוה וישמעו לו:
כו ויסעוויבאו אלמדינת הגדרים אשר היא
מול הגליל: כז ויצא אל היבשה ויפגע בו
איש עיר ההיא אשר בו רוחות מימים רבים
ולא היה לבוש בגד ולא ישב בבית כי אם
בקברים: כח והוא בראותו את ישוע ויפול
לפניו ויצעק בקול גדול לאמר מר לי ולך
ישוע בן אל עליון אל נא תעננה אותי:
כט כי צורה לרוח הטומאה לצאתה מן
האדם כי ימים רבים אחזתו וכאשר נאסר
בזיקים ונשמר בנהושתים וינתק אכוריו
ותשאהו הרוח המדברה: ל וישאל לו ישוע
לאמר מה שמך ויאמר לגיון כי רוחות רבות
באו בו: לא ויבקשו ממנו לבלתי צוות
להם לרדת אל השאול תחתיה: לב ויהי
שם עדר חזירים רבים רועים בהר ויתחננו
לו להניח להם לבוא בסוינח להם: לג ויצאו
חרוחות מן האיש ההוא ויבאו בחזירים
ויעט

ויעט העדר העיט והחיש בחמת כחם על
 סעיפי הסלעים אל הים ויטבע שמרו :
 לר ויראו הרועים את הדבר הזה וינוסו
 ויגידו בעיר ובכפרים : לה ויצאו לראות
 המעשה ויבאו אל ישוע וימצאו את האיש
 אשר יצאו ממנו הרוחית יושב לרגלי ישוע
 לבוש ודעתו נכונה וייראו : לו והאנשים
 אשר ראו את הדבר הזה הגירו להם איך
 נושע האיש אשר היו בו הרוחות : לו ויבקשו
 מלפניו ההמון אשר סביבות מדינת הגדרים
 ללכת מאתם כי יראה גדולה אהזתם וירד
 בספינה וישב מאתם : לה והאיש אשר
 יצאו ממנו הרוחות בקש את ישוע להיות
 עמו וישלחו ישוע לאמר : לט שוב לביתך
 וספר כמה עשה לך אלהים וילך ויקרא בכל
 העיר כמה עשה לו ישוע : מ ויהי כאשר
 שב ישוע ויקבלהו העם כי כלם שברו עליו :
 מא והנה איש בא ושמו יאיר והוא ראש
 הקהל ויפיל אל רגלי ישוע וישאל ממנו לבא
 לביתו : מב כי בת יחידה היתה לו כשתים
 עשרה שנה והיא נטתה למות ובלכתו ההמון
 דחקו : מג ואשה אחת זוכה דם משתים
 עשרה שנה והיא הוציאה כל מחיתה לרופאים
 ואיש לא יכול לרפאה : מד ותבא מאחור

בשורה טובה

ותגע בכנף בגרו וברגע עמר זוב דמרה :
מה ויאמר ישוע מי נגע בי ויכחשו כלם
ויאמר כיפא ואשר עמו רבי המון העם דוחקים
ולוחצים אותך ואתה אומר מי נגע בי :
מו ויאמר ישוע כי נגע בי איש כי ידעתי
כי יצא ממני כח : מז ותרא האשה כי לא
נעלם הדבר ממנו ותבא בחרדה ותפול אל
רגליו ותאמר לפני כל העם למה נגעה בו
ואיך נרפתה ברגע : מח והוא אמר לה בתי
אמונתך הושיעה לך לכי לשלום : מט עורנו
מדבר ואחד בא אל ראש הקהל מבני ביתו
לאמר לו כי מתה בתך אל תיגע את המורה :
נ וישמע ישוע את הדבר הזה ויען לאבי
הנערה אל תירא רק תאמין ותושע בתך :
נא ובבואו אל הבית לא הניח לאיש לבוא
עמו כי אם כיפא ויעקב ויוחנן ואבי הנערה
ואמה : נב ויבכו כלם ויספרו עליה והוא
אמר אל תבכו איננה מתה הנערה כי אם
ישנה : נג וישחקו עליו כי ידעו כי מתה היא :
נד והוא הוציא כלם החוצה ויהזק בידה
ויקרא לאמר טליתא קומי : נה ותשב אליה
רוחה ותקם מיד ויצו להגתן לה לאכול :
נו ואביה ואמה השתוממו ויצו אותם לבלתי
הגיד לאיש את המעשה הזה :

ויקרא ישוע לשנים עשר תלמידיו ויתן להם כח ושלטון על כל השדים ולרפא התחלואים: ב וישלחם לקרוא מלכות אלהים ולרפא לחולים: ג ויאמר אליהם אל תשאו אתכם מאומה בדרך לא מטה ולא תרמיל ולא לחם ולא כסף ולא יהיו שתי כתנות לאחר: ד ובבית אשר ת או ים תשבו ומי שם תצאו: ה ואם לא יקבלו אתכם תצאו מן העיר ההיא וגם עפר רגליכם תנערו לערות עליהם: ו ויצאו ויעברו בכפרים ויבשרו וירפאו בכל מקום: ז וישמע הורדוס שר אחד מארבעה את כל הדברים אשר עשה ישוע ותתפעם רוחו ולבו נסער על אמרם מקצתם כי קס יוחנן מכין המתים: ח ומקצתם כי נראה אליהו ומקצתם כי קס אחד מנביאים הקדמונים: ט ויאמר הורדוס את ראש יוחנן הסירותי מעליו ומי הוא זה אשר אנכי שומע עליו בדברים האלה ויבקש לראותו: י וישבו השלוחים ויספרו לו כל אשר עשו ויקחם ויסר הוא לבדו אל המדבר אשר על העיר הנקראת בית צידה: יא וידעו העם ויבאו אחריו ויקבלם וידבר אליהם על מלכות אלהים וירפא לאשר להם מחלות:

בשורה טובה

יב והיום החל לנטות ויקרבו השנים עשר
ויאמרו לו שלח נא את ההמון הזה מעליך
ללכת אל הקריות ואל הכפרים אשר מסביב
ללון שם ולמציא להם אוכל כי פה במדבר
אנחנו: יג ויאמר להם ישוע תנו להם אתם
לאכול ויאמרו אין לנו יותר מחמש ככרות
לחם ושני דגים אם לא נלך ונשכור אוכל
לכל העם הזה: יד כי היו כחמשת אלפי
איש ויאמר אל תלמידיו הושיבו נא אותם
מסבות מסבות המישים במסבה אחת:
טו ויעשו כן וישבו כלם סביב: טז ויקח
את חמשת לחם ואת שני דגים וישא עיניו
אל השמים ויברך ויפרוס אותם ויתן לתלמידיו
להשים לפני העם: יז ויאכלו וישבעו כלם
ויאספו שנים עשר סלים מלאים פתיתין אשר
הותירו משבעם: יח ויהי בהיותו מתפלל
לבדו ויהיו תלמידיו עמו וישאל להם לאמר
מי אומר העם אשר אני הוא: יט ויענו
ויאמרו לו מקצתם אומרים כי יוחנן הטובל
אתה ומקצתם כי אליהו אתה ומקצתם כי
קם נביא אחר מן הקדמונים: כ ויאמר
אליהם ואתם מי תאמרו אשר אני הוא ויען
כיפא ויאמר אתה משיח אלהים: כא ויגער
בם ויצום לבלתי אמור זאת לאיש אחד:
כב ויאמר

כב ויאמר כי נגזר על בן האדם לשאת חליים
 ולסבול מכאובים ולהנגש ולהענות ולהמאס
 מן הזקנים והסופרים ושרי הכהנים ולהערות
 את נפשו למות וביום השלישי יקום :
 כג ויאמר אל כלם איש איש אשר מלא
 לבוא אחרי ימאס את נפשו וישא את עצו
 עליו יום יום ויבא אחרי : כד כי אשר ירצה
 להושיע את נפשו יאבדנה ואשר יאבד נפשו
 בגללי יושיענה : כה ומה מועיל לאדם כי
 יבצע כל העולם ויאבד נפשו או יזק אותה : כו
 כי כל אשר יבוש להודות בי וברברי גם בן
 האדם יבישנו בביאו ביקרו וביקר אבז
 ומלאכים הקרושים : כז ואמנם אומר אני
 לכם כי אנשים עומדים פה אשר לא יטעמו
 את המות עד כי יראו מלכות אלהים :
 כח ויהי כשמונה ימים אחרי הדברים האלה
 ויקח את כיפא ויוחנן ויעקב ויעל על ההר
 להתפלל : כט ויהי בהתפללו נהפך תואר
 פניו ובגדו לבן ונבה כבדו : ל והנה שני
 אנשים עמו והמה משה ואליהו : לא ויראו
 ביקר ודברו על קצו אשר הוא עתיד למלאות
 בירושלים : לב וכיפא ואשר עמו נרדמו
 וכאשר הקיצו ויראו יקרו ואת שני אנשים
 העומרים עליו : לג ויהי בהפרדם ממנו

בשורה טובה

ויאמר כיפא אל ישוע רבי טוב להיותנו פה
נעשה נא שלוש סוכות לך אחת ולמשה
אחת ולאלהיו אחת ולא ידע מה דובר הוא:
לד עורנו מדבר אליו ויהי הענן סוכך עליהם
ויראו בבואם בענן: לה ויהי קול מענן לאמר
זה בני ירידי אותו תשמעו: לו ובהיות
הקול וימצא ישוע לברו והמה ישתקו ולא
הגידו לאיש בימים האלה דבר מאשר ראו:
לו ויהי ממחרת בדרתם מן ההר ויפגע בו
עם רב: לה והנה איש מהמון צעק לאמר
אנא רבי הבט נא לבני כי יחיד הוא לי:
לט והנה הרוח אחזתו ופתאום הוא צועק
ותטרוף אותו עד לקצף וברוחק הוא הולך
מאתו מכתת אותו: מ ושאלתי מתלמידיך
להוציאו ולא יכלו: מא ויען ישוע ויאמר
הוי דור עקש ופתלתול עד מה אהיה עמכם
ואסבול אתכם הביאה פה את בנך:
מב ובקרונו אליו ויטרפו השר וינפץ אותו
ויגער ישוע ברוח הטומאה וירפא הנער
ויתנהו לאביו: מג וישתוממו כלם על
גדולת אלהים ובהתמהמם כלם על כל אשר
עשה ישוע ויאמר לתלמידיו: מד שימו
נא אתם את הדברים האלה באזניכם כי
עתיד הוא בן האדם להסגר בידי בני אדם:
מה והמה

מה והמה לא ידעו את הדבר הזה ויהי
 נסתר מהם ולא הבינו אותו וייראו לשאול
 לו על הדבר הזה: כו ותעל מזמה על לבם
 לשאול מי הוא הגדול בהם: מז וירא ישוע
 מחשבות לבם ויקח הילד ויעמד אותו אצלם:
 מח ויאמר אליהם כל מי יאסוף הילד כזה
 בשמי יאספני ואשר יאספני יאסוף את אשר
 שלחני כי אשר הקטן בכלכם הוא הגדול:
 מט ויען יוחנן ויאמר רבי ראינו איש מוציא
 הרוחות בשמך ונכלאנו כי לא בא עמנו:
 נ ויאמר אליו ישוע אל תכלאו כי אשר לא
 עלינו עמנו הוא: נא ויהי במלואות ימי
 עלותו ויטם את פניו ללכת ירושלימה:
 נב וישלח מלאכים לפניו וילכו ויבאו אל
 עיר בני שומרון להכין לו: נג ולא אספוהו
 כי פניו ללכת ירושלימה: נד ויראו תלמידיו
 יעקב ויוחנן את הדבר הזה ויאמרו אליו
 אדוני אם ייש נפישך נאמר ותרד אש משמים
 ותאכל אותם כאשר עשה גם אליהו:
 נה ויפן ויגער בם לאמר לא ידעתם את
 הרוח אשר בכם: נו כי בן האדם לא בא
 לאבד נפשות כי אם להושיען וילכו לכפר אחר:
 נז ויהי כלכתם בדרך ויאמר איש אחד אל
 ישוע אדוני אלך אחרוך באשר תלך:
 נח ויאמר

בשורה טובה

נח ויאמר אליו ישוע לשועלים יש להם
מחבואים ולעוף השמים קניהם ולכן אדם
אין לו מקום אשר יניח שמה את ראשו:
נט ויאמר ישוע אל איש אחר לך אחרי
ויאמר אדוני הנח לי ללכת בראשונה לקבור
את אבי: ס ויאמר אליו ישוע הנח למתים
לקבור את מתיהם ואתה לך לבשר מלכות
אלהים: סא ואחר אמר אליו אדוני אלך
אחריך אך הנח לי בראשונה לנשק ולצוות
לאשר בביתי: סב ויאמר אליו ישוע השולח
ירו למחרשה ומביט אחריו לא יצלח למלכות
אלהים:

פרק עשירי י

אחר הדברים האלה ויבחר האדון גם
שבעים אחרים וישלחם לפניו שנים שנים
בכל עיר ומקום אשר הוא עתיד היה לבוא
שמה: ב ויאמר אליהם הקציר רב והפועלים
מעטים לכן התפללו לאדון הקציר להוציא
פועלים לקצירו: ג לכו הנדו אנכי שולח
אתכם כטלאים בין הזאבים: ד אל תשא
עמכם לא כיס ולא תרמיל ולא נעלים ולא
תשאלו בשלום איש בדרך: ה בכל הבית
אשר תבאו בו אמרו בתחלה שלום לבית הזה:
ו ואם

ו ואם יהיה שם בן השלום אז יטח עליו שלומכם
 ואם אין ישוב אליכם: ז ותישבו בבית הזה
 ותאכלו ותשתו מאשר להם כי ראוי הוא
 הפועל לקבל שברו ואל תלכו מבית לבית:
 ח ובכל עיר ועיר אשר תבאו שמה ויקבלו
 אתכם אכלו את אשר ישימו לפניכם:
 ט ורפאו החולים אשר בה ואמרו להם
 קרבה לכם מלכות אלהים: י ובכל עיר
 ועיר אשר תבאו שמה ולא יקבלו אתכם
 צאו החוצותיה ואמרו: יא גם את העפר
 אשר דבק בנו מעירכם נגער עליכם אך דעו
 כי קרבה אליכם מלכות אלהים: יב ואומר
 אני לכם כי לסדום ועמורה נחת תהיה ביום
 הדין מעיר ההיא: יג אוי לך כורזין אוי לך
 בית צידה כי אם נעשו הגבורות האלה
 בצור וצידון אשר נעשו בכם מימים רבים
 ומשנים קדמוניות ישובו בטק ועפר ושובו:
 יד אך נחת תהיה לצור וצידון ביום הדין
 מכם: טו ואת כפר נחום אשר עד למרום
 רוממת עד שאול תושלכי: טז כל אשר
 ישמע לכם ישמע אלי ובזכם בזי ובזי בזה
 את אשר שלחני: יז וישבו שבעים התלמידים
 בשמחה לאמר אדוני גם הישרים נכנעו תחת
 ירינו בשמך: יח ויאמר אליהם ראיתי את
 השמן

השטן נופל מן השמים כמו ברק: יט הנה
נתתי לכם שלטון לדרוך על הנחשים ועל
העקרבים ועל כל צבא האויב ומאומה לא
יזיק אתכם: כ אבל אל תשמחו על אורות
הדבר אשר רוחות הטומאה נכנעו מפניכם
כי אם שמחו על אשר נכתבו שמותיכם
בשמים: כא בעת ההיא עלין ישוע בלבו
ויאמר אודך אבי אדון השמים והארץ כי
הסתרת את הדבר הזה מן החכמים וגוונים
וגלית אותו לעוללים אף אבי כי כן נרצדה
לפניך: כב כלם נתנו לי מאבי ואיש לא
יודע מי הוא הבן כי אם האב או מי הוא
האב כי אם הבן ולאשר יחפוץ הבן לגלות:
כג ויפן אל תלמידיו ויאמר להם לברם
אשרי העינים הרואות את אשר אתם רואים:
כד כי אומר אני לכם כי נביאים רבים
ומלכים התאוו לראות אשר אתם רואים
ולא ראו ולשמוע אשר אתם שומעים ולא
שמעו: כה והנה איש אהר רב בתורה קם
ומנסה אותו לאמר רבי מה אעשה ואנחל
חיי עולם הבא: כו ויאמר אליו מה כתוב
בתורה ואיך אתה קורא: כז ויען ויאמר
ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאורך ולרעך כמוך: כח ויאמר
אליו

אליו הטבת להשיב עיטה זאת ותחיה :
 כט והוא רצה להצדיק את נפשו ויאמר אל
 ישוע מי הוא רעי: ל ויען ישוע ויאמר איש
 פלוני ירד מירושלים אל יריחו ויפול ביד
 הפריצים ויפשיטוהו ויכוהו וילכו להם
 ויעזבוהו כמו מת: לא ויקר מקרה והנה
 ירד כהן אחד בדרך הזה ויראהו ויעבור :
 לב ככה גם הלוי בבואו אל המקום הזה
 ויראויעבור: לג ושומרני אחד הולך בדרך
 בא אליו וירא אותו ויכמרו רחמיו: לד ויקרב
 ויחבוש פצעיו ויסך עליהם יין ושמן וירכיבהו
 על חמורו ויוליכהו אל המלך וישם לבו עליו:
 לה וממחרת הוציא שני דנרים ויתן לבעל
 המלון ויאמר לו שים נא לבך ועיניך עליו
 וכל אשר יותר מזה תוציא אשלם לך בשובי:
 לו ועתה אי זה הוא בשלושרי: האלה רע
 לאשר נפל ביד הפריצים: לו והוא אמר
 זה הוא אשר עיטה עמו חסד ויאמר אליו
 ישוע לך ועיטה גם אתה כמו כן: לח ויהי
 בלכתם ויבאו לקריה אחת ואשה אחת ושמה
 מרתא אספה אותו ביתה: לט ולה אחות
 ושמה מריסוהיא יושבת לרגלי ישוע ושומעת
 את דבריו: מ ומרתא הרבתה לטרוח בשרת
 הרבה ותקם ותאמר רבי האינך משים לבך
 על

בשורה טובה

על זאת כי עזבהני אדותי לשרת לברי אמור
נא לה לעזרני: מא ויען ישוע ויאמר לה
מרתא מרתא הרבית להרוד את כל החרדה
הזאת והתענית בענינים הרבה: מב אבל
אחת היא צריכה בחלק יפה בחרה מרים
אשר לא ילקח ממנה:

פרק יא

ויהי במקום פלוני להתפלל בבלותו אמר
אליו אחד מתלמידיו אדוני למרנו להתפלל
כאשר למד גם יוחנן את תלמידיו: ב ויאמר
אליהם אם תתפללו אמרו אבינו שבשמים
יתקדש שמך תבוא מלכותך יהי רצונך בארץ
כאשר בשמים: ג את לחמנו דבר יום
ביומו הן לנו בכל היום: ד וסלה לנו את
הטאותינו כי גם אנהנו סולחים לבעלי חובנו
ואל תביאנו לידי נסיון כי אם הצלנו מכל
רע: ה ויאמר אליהם מי בכב האיש אשר
לו אוהב ויבא אליו בחצי הלילה ויאמר לו
אנא אוהבי השאל לי שלושת ככרי לחם:
ו כי קרובי בא אלי מן הדרך ומאומה אין
בידי אשר אשים לפניו: ז וזה מבית יענה
ויאמר לו אל תיגעני כי הדלת סגורה וכני
עמי במטה לא אוכל קום ותת לך: ח ואומר

אני לכם אם לא יקום ויתן לו על כי אוהבו
הוא יקום ויתן לו דיו על עזות פניו: ט ואני
אומר לכם שאלו ונתן לכם בקשו ותמצאו
דפקו ויפתח לכם: י כי כל אשר שואל
יקח ואשר מבקש ימצא ולדופק יפתח: יא כי
מי בכם האב אשר אם ישאל בנו ממנו לחם
והוא יתן לו אבן או דג ויתן לו נחש תחתיו:
יב או אם ישאל ביצה ויתן לו עקרב:
יג לכן אם אתם הרעים תרעו לתת מתנות
טובות לבניכם אף כי אביכם שבשמים יתן
רוח הקודש לאשר ישאלוהו: יד ויהי מוציא
שר אשר היה אלם ובצאת השר וידבר
האלם וישמו כל ההמון: טו אבל מקצת
העם אמרו כי הוא מוציא הרוחות בבעל
זבוב ראש השדים: טז ואחרים מנסים
אותו ומבקשים ממנו אות משמים: יז והוא
בראותו את מהשכותם אמר אליהם כל
מלכות אשר ביניה מריבה תהרב ובית על
בית תפול: יח ואם גם בין השמן מריבה
איך תקום מלכותו כי תאמרו אשר אני מוציא
הרוחות בבעל זביב: יט ואם אני מוציא
הרוחות בבעל זבוב בניכם כמה מוציאים
אותם לכן המה ידונו אתכם: כ ואם אני מוציא
הרוחות בעצבע אלהים אכן באה אליכם
מלכות

בשורה טובה

מלכות השמים: כא אם איש גבור חגור
כלי מלחמתו יטור חצרו כל קניניו יהיו בשלום:
כב ואם יבא איש גבור וחזק ממנו ויכבש
אותו אז ישא ממנו כל כלי מלחמתו אשר
בטח בהם ויחלק שלל: כג ואשר אין עמי
עלי הוא ואשר לא יאסוף עמי מפזר הוא:
כד אם יצא רוח הטומאה מן האדם אז
תתהלך בציות ותבקש מנוחה ולא מצאה
ותאמר אשוב לביתי אשר יצאתי משם: כה
ותבא ותמצאנו מטואטא במטאטא ומפואר:
כו אז תבא ותקח לו שבע רוחות אחרות
רעות ממנה ותבאנה ותשכינה שמה ותהי
אחרית האיש ההוא רעה כראשיתו: כז ויהי
ברכרו את הדברים האלה ותשא אשה אחת
בעם את קולה ותאמר אליו אשרי הבטן אשר
הרתך ואשרי השדים אשר ינקת: כח ויאמר
אבל אשרי השומעים דבר אלהים וישומרים
אותו: כט וכאשר נהר אליו המון רב ויחל
לדבר אליהם לאמר הדור הזה רע הוא
ומבקש אות ולא ינתן לו כי אם אות יונה
הנביא: ל כי כאשר היה יונה אות לאנשי
נינוה כן יהיה בן האדם לדור הזה: לא מלכת
שבא תעמוד ביום הדין עם אנשי דור הזה
ותרשיעם כי באה מאפסי ארץ לשמוע חכמת
שלמה

שלמה והנה פה אשר יותר משלמה הוא:
 לב אנשי ניגוה יקומו עם הדור הזה ביום
 הרין וירשיעום כי שבו מרעתם על קריאת
 יונה והנה פה אשר יותר מיונה הוא: לג ואין
 איש ידליק נר וישם אותו בסתר או תחת
 הסאה כי אם על המנורה ישימנו למען יראו
 הבאים את האור: לד נר הגוף הוא העין
 ואם עינך תמה וישרה אזי כל גופך יהיה
 אור ואם עינך רעה גם כל גופך חושך יהיה:
 לה לכן השמר לך פן יהיה האור אשר בך
 חושך: לו כי אם יהיה כל גוף אור בלתי
 חלק מחושך אז כלו יהיה אור וכנוגה ביק
 יאיר אותך: לו ויהי בדברוי וישאל ממנו
 אחד מן הפרושים לאכול אתו בעהרים ויבא
 ויסב: לה וירא הפרוש את הדבר הזה ויתמה
 על אשר לארחץ ישוע את ידיו קודם הסעודה:
 לט ויאמר הארון אליו עתה אתם הפרושים
 מטהרים כוס וקערה מחוץ ואשר בקרבכם
 מלא גזלה ורעה: מ הוי כסילים הלא אשר
 עשה את מבחוץ גם אשר מבפנים הוא עשה:
 מא רק תנו צדקה מאשר יש בהן והנה הכל
 טהור לכם: מב אבל אזי לכם הפרושים
 המעשרים את מינתא ופיגם וכל מיני הירק
 ותעברו את משפט ואהבת אלהים אלה הם
 לעשות

בשורה טובה

לעשות ואת אלה לא לעזוב: מג אוי לכם
הפרושים כי אהבתם לשבת בראש בבתי
הכנסת ולהישאל בשלום בשוקים: מד אוי
לכם הפרושים והסופרים החנפים כי אתם
כמו קברים הטמונים אשר לא נראו ובני
אדם הולכים עליהם ואינם יודעים: מה ויען
אחד מן הסופרים ויאמר לו רבי בדברך את
הדברים האלה גם אותנו אתה מחרף:
מו ויאמר ואוי גם לכם הסופרים כי תעמיסו
על האנשים משאות כבדות אשר לא יכלו
לשאת ואתם לא תגשם באחת מאצבעותיכם:
מז אוי לכם כי בניתם את קברי הנביאים
ואבותיכם הרגום: מח על כן מעירים
אתם ורוצים במעשי אבותיכם כי המה
הרגום ואתם בונים קבריהם: מט על
כן גם חכמת אלהים אמרה אשלח להם
נביאים ושליחים וירדפו מקצתם ויהרגו
אותם: נ למען ידרש מן הרור הזה דם
כל הנביאים הנשפך מכריאת עולם:
נא מדמי הבל עד דמי זכריה הנחרג בין
המזבח ובין העזרה אמנם אומר אני לכם
דרוש ידרש מרור הזה: נב אוי לכם
הסופרים כי לקחתם לכם את מפתח
הבינה אתם לא בקשתם לבוא שמה ואשר
מבקשים

על פי לוקאס יא יב כה

מבקשים לבוא שמה תכלאום: נג וזכרבו:
אליהם את הדברים האלה ויאיצו ויפצרו
בו הזופרים והפרושים ויציקו לו מאוד
ויקשו לשאול לו על דבריה הרבה: נד ויצפו
לוויבקשו לאחחדבר מפיו למען הלשין אותו:

פרק יב

ויהי כאשר נאספו רכבות עם עד אשר
רמס איש את רעהו ויחל לדבר אל תלמידיו
לאמר בראשונה הישמרו לכם משאור
הפרושים אשר היא ההנופה: ב כי אין
דבר נסתר אשר לא יגלה ואין נעלם אשר
לא יודע: ג לכן כל אשר דברתם בחושך
באור ישמע ואשר דברתם בחדרים אל
האוזן יקרא על הגגות: ד ואני אומר לכם
איהבי אל תיראו את אלה ההורגים את
הגוף ואחרי כן אין לאל ידם לעשות מאומה:
ה אבל אני אראה אתכם את מי תיראון
אותו תיראו אשר יש לאל ידו אחר המיתו
להשליך גם אל גיהנום אמנם אומר אני
לכם אותו תיראו: ו הלא המשה צפרים
נמכרו בשני אסרים ולא ישבת אחד מהם
לפני אלהים: ז וגם שערות ראשכם
כלם נמנו לכן אל תיראו כי טובים אתם
מצפרים

בשורה טובה

מצפרים רבים: ח ואמר אני לכם כל אשר
יורה בי לפני האנשים בו גם בן האדם יורה
לפני מלאכי אלהים: ט ואשר יכחש בי
לפני האנשים בו יכחש גם בן האדם לפני
מלאכי אלהים: י ולכל אשר ידבר דבר
על בן האדם ונסלח לו ולאשר יגדף את רוח
הקדש לאיסלח לו: יא וכאשר יזליכו אתכם
לפני הקהל ולפני ראשי העם ולשלטונים
אל תדאגו איך ומה תענון להצדיק אתכם
או מה תדברו: יב כי רוח חקדש תלמדכם
בשעה ההיא את אשר תדברון: יג ויאמר
אליו אחד מתוך העם רבי אמור לאחי ויהלק
נחלת אתי: יד ויאמר אליו אנוש מי שמני
שופט עליכם או מחלק: טו ויאמר אליהם
ראו והשמרו לכם מבצע כי לא על יתרון
קניניו יהיה אדם: טז ויאמר אליהם את
המשל הזה איש אחד היה עשיר ושרהו עשה
לו תבואה הרבה: יז ויאמר בלבו לאמר
מה אעשה כי אין לי עור מקום לאסוף תבואתי
שמה: יח ויאמר זאת אעשה אהרוס אסמי
ואבנה גדולים מהם ואאסוף שמה כל תבואתי
ומיטב תגובתי: יט ואמר לנפשי יש לך כל
טוב נפשי הרבה עד למאוד אשר הונח לשנים
רבות גוהי אכלי שתי והתענגי: כ ויאמר
אליו

אליו אלהים הנבל כזה הלילה יגשו נפשך
 ממך ולמי יהיו אלה אשר צברת: כא כן
 הוא לכל האוצר לו אוצרות ולא באלהים
 הוא עשיר: כב ויאמר אל תלמידיו לכן
 אומר אני לכם אל תראנו לנפשותיכם מה
 תאכלו ולא לגוף מה תלבשו: כג יקרה היא
 הנשמה יותר מן המזון והגוף יותר מהבגד:
 כד הביטו וראו העורבים כי לא יזרעו ולא
 יקצרו ואין להם לא אסם ולא גודן ואלהים
 מכלכל אותם והלא יקרים אתם יותר מעופות:
 כה ומי בכם אם ידאג יוכל להוסיף אמרה
 אחת על קומתו: כו לכן אם לא תוכלו לעשות
 את הדבר הקטן למה תראנו לדברים אחרים:
 כז הביטו בשושנים איך חמה צומחים אינם
 עומלים ואינם טווים ואומר אני לכם כי גם
 שלמה בכל יקרו וכל כבודו לא היה מלוכש
 כאחד מהם: כח ואם ככה מלכיש את עשב
 השרה אשר היום בשרה ומחר ישולך אל
 התנור אף כי אתכם קטני אמונה: כט ואתם
 אל תשאלו מה תאכלו או מה תשתו ולבבכם
 אל ינוע ואל יסער: ל כי את כל אלה גויי
 הארץ מבקשים ואביכם יודע כי זה מחסורכם
 אשר תחסרו לו: לא אבל בקשו בראשונה
 את מלכות אלהים ונוספו לכם כל אלה:
 לב אל

אל תירא עדר קטון כי רצה אביכם לתת
 לכם את המלכות: לג מכרו קנייכם ותנו
 צדקה עשו לכם כיסים אשר לא יבלו ואוצר
 בשמים אשר לא יכלה ולא יבא שמרה גנב
 ועש לא יאכלנו כי במקום אשר הוא אוצרכם
 שמה יהיה גם לבבכם: לה מתניכם יהיו
 חגורים ונרותיכם מדולקות: לו ותהיודומים
 לעבדים המחכים לאדונם מתי ישוב מן
 ההתונה למען יפתחו לו ברגע אם יבא ויתדפק
 על הפתח: לו אשרי העבדים האלה אשר
 ימצאם האדון שוקדים אם יבא אמנם אומר
 אני לכם כי יחגור מתניו ויושיבם במסבה
 ויקרו וישרתם: לח ואם יבא באשמורה
 השנית או באשמורה השלישית וימצאם כן
 אשרי העבדים האלה: לט וזאת תדעו כי
 אם ירע בעל הבית באי זו שעה יבא הגנב
 אך שקוד ישקוד ולא יתן להפור ביתו:
 מ ואתם תהיו עתידים כי בשעה אשר לא
 תחשבו בוא יבא בן האדם: מא ויאמר כי פא
 אדוני האלינו אמרת את המשל הזה או אל
 כל העם: מב ויאמר אדוני מי היא זה עבד
 אמוניסו חכם אשר יפקידהו אדוניו על עבודתו
 לתת להם חוקם בעתו: מג אשרי העבד
 אשר ימצאנו אדוניו עושה כן בבואו:
 מד באמת

כד באמת אומר אני לכם כי יפקידו על
 כל אשר לו: מה ואם אמור יאמר העבד
 ההוא בלבו בושש הוא אדוני לבוא ויחרל
 להכות העבדים והשפחות ולאכול ולשתות
 ולשכור: מו אז יבא אדוני העבד ההוא ביום
 אשר לא חכה ובשעה אשר לא ידע וישסעו
 וישים חלקו עם הבוגדים: מז והעבד היודע
 רצון אדוניו והוא לא נכון ולא עושה כרצונו
 יוכה הכות רבות: מח ואשר לא יודע ועושה
 דבר הכות מעט יוכה וכל אשר נתן לו הרבה
 גם הרבה יבוקש ממנו ואשר הפקידו בידו
 הרבה יותר יגשו ממנו: מט באתי להשליך
 אש על הארץ ולו ותוקד מעתה: נ אך
 טבילה לי להטבל ומה מאוד צר לי עד כי
 תכלה: נא החושבים אתם כי באתי לתת
 שלום בארץ לא אומר אני לכם כי אם ריב:
 נב כי מעתה יהיו המשה בבית אחד נחלקים
 שלשה על שנים ושנים על שלשה: נג כי
 יחלק אב על בנו ובן על אביו אם על כתה
 ובת על אמה חמות על כלתה וכלה על
 חמותה: נד ויאמר אל העם אם תראו את
 הענן עולה ממערב או תאמרו יבא גשם ויהיה:
 נה ואם תראו הרוח נשבה מנגב תאמרו חום
 יהיה ויהי: נו החנפים את פני הארץ
 והשמים

בשורה טובה

והשמים תרעו להבחין ולהכיר ומדוע לא
תבחינו העת ההיא: נו ולמה לא תרעו גם
אתם להבחין את הישרה מלבכם: נח כי
אם תלך עם איש ריבך אל האלהים בעורך
בדרך וראה להנצל ממנו פן יוליכך אל השופט
והשופט יסגירך אל השוטר והשוטר ישליך
אותך אל בית הכלא: נט אומר אני לך
כי לא תצא משם עד כי תשלם פרוטה
אחרונה:

פרק יג

ויהיו־עמו אנשים בעת ההיא ויגידו לו
על־דבר אנשי הגליל אשר ערב פילאטוס
דמם עם־דם זבחיהם: ב ויען ישוע ויאמר
אליהם החשבים אתם כי־בני גליל האלה
רשעים היו מכל־הגלילאים על־אשר סבלו
זאת: ג לא כן אמר אני לכם כי אם לא־
תשובו מדרכיכם הרעה כלכם כמו כן
תאבדו: ד או השבים אתם כי שמנה־
עשר אנשים אשר־נפל עליהם המגדל
בשילח ויתרגם המה רשעים היו יותר מכל־
האנשים הישבים בירושלים: ה לא־כן
אמר אני לכם כי אם־לא תשובו כלכם
כמהם תאבדו: ו ויאמר את־המשל הזה
איש

איש אחר היה ולו-תאנה שתולה בכרמו
ויבא לבקש-בה פרי ולא מצאה: ז ויאמר
אל-הכורם הנה זה-שלש שנים אשר-באתי
לבקש פרי בתאנה הזאת ולא מצאתי כרת
תכרת אתה ולמה תשחית גם את-האדמה
חנם: ח ויאמר אליו הכורם אדוני הנח-
נא לר' אף-השנה הזאת עד-כי אחפר
סביבותיה ואשליך עליה זבל: ט אם-היא
תעשה פרי ואם-לא אז תכרת אתה: י וילמד
בבית הכנסת בשבת: יא והנה אשה אחת
וכה רוח אחלה משמנה-עשרה שנה ותהי
כפופה ולא-יכלה להתעודד ולהוף: יב
ויראה ישוע ויקרא-לה אליו ויאמר אשרה
תרפאי מהליך: יג וישם עליה את-ידיו
ומיר התועדדה ותהלל את אלהים: יד
ויען ראש הכנסת והוא כועס על-אשר-רפא
ישוע ביום השבת ויאמר אל-העם ששרת
ימים הם אשר-תעשה בהם מלאכה ובאלה
הימים באו והרפאו ולא-ביום השבת: טו
ויען-לו הארון ויאמר החנף הלא כל-איש
ואיש בכס מתיר שורו וחמרו בשבת מאבוס
ויוליכו להשקותו: טז ואיך בת-אברהם
הזאת לא-תתר מאסוריה ביום השבת אשר-
אסרה השטן זה-שמנה-עשרה שנה: יז
וכדברו

וּבְדַבְּרוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּכֶשׁ כָּל־אֹיְבָיו
 וַיִּשְׁמַח כָּל־הָעָם עַל־כָּל־הַמַּעֲשִׂים הַנּוֹרָאִים
 אֲשֶׁר עָשָׂה׃ יח וַיֹּאמֶר מַלְכוּת אֱלֹהִים
 לְמָה דּוֹמָה הִיא וְלָמָּה אֲדָמָה אֶתֶּר׃ יט
 דּוֹמָה הִיא לַגִּרְגִּיר חֲרָדֵל אֲשֶׁר לָקָה אֶת־וִי
 אִישׁ וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶל־גִּגְתּוֹ וַיִּגְדֵּל וַיְהִי לַעֵץ גָּדוֹל
 וְעוֹף הַשָּׁמַיִם יֵשְׁכֶנּוּ בַּעֲנָפָיו׃ כ וַיּוֹסֶף לֵאמֹר
 לְמָה אֲדָמָה מַלְכוּת אֱלֹהִים׃ כא דּוֹמָה הִיא
 לְשָׂאֵר אֲשֶׁר־תִּקְחָהּ הָאֵשׁ הַזֹּאת וְתִטְמְנָהּ בְּשִׁלְשֵׁי
 סָאִים קֶמַח עַד כִּי־כֹל יִהְיֶה׃ כב וַיִּתְּהַלֵּךְ
 בַּעֲרִים וּבְכַפְרִים וַיִּלְמַד אֶת־הָעָם וַיִּסַּע
 יְרוּשָׁלַיִם׃ כג וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִישׁ אֶחָד
 אֲדוֹנֵי הַמַּעֲשִׂים יְהִי הַנּוֹשָׁעִים׃ כד וַיֹּאמֶר
 הַתְּחַזְּקוּ וְהִתְאַמְצוּ אוֹצְרוּ וְהִלַּחְמוּ בְּכַח־חֵיל
 לְבָא שֶׁעַר צֶר כִּי־אָמַר אֲנִי לָכֶם כִּי־רַבִּים
 יִבְקְשׁוּ לַעֲלוֹת וְלֹא יוּכְלוּ׃ כה כִּי מֵאִז
 אֲשֶׁר יָבֹא קָם בַּעַל־הַבַּיִת וַיִּסְגֹּר אֶת־הַדֶּלֶת
 תַּחֲלוּ אַתֶּם לְקוֹם־בַּחוּץ וּלְהִתְדַפֵּק עַל־הַפֶּתַח
 לֵאמֹר אֲדוֹנֵי אֲדוֹנֵי פֶתַח־נָא לָנוּ וַיַּעֲנֶה וַיֹּאמֶר
 לָכֶם לֹא־יָדַעְתִּי אֶתְכֶם מֵאִין אַתֶּם׃ כו אִז
 תַּחֲלוּ לֵאמֹר אֲכַלְנוּ וַיִּשְׁתִּינוּ לַפָּנִיךָ וּבִרְחוּבֵינוּ
 לְמַדַּת׃ כז וְהוּא יֹאמֶר אֲמַר אֲנִי אֵלֵיכֶם
 לֹא־יָדַעְתִּי אֶתְכֶם מֵאִין אַתֶּם סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל
 פַּעַל־אֵין׃ כח שְׂמַח יִהְיֶה בְּכִי וּחִירוֹק שְׁנַיִם
 כַּאֲשֶׁר־

כאשר-תראו את-אברהם ואת-יצחק ואת-יעקב וכל-הנביאים במלכות אלהים ואתם תהיו משלכים החוצה: כט ויבאו ממזרח וממערב ומצפון ומדרום וישבו במלכות אלהים: ל והנה האחרונים יהיו ראשונים והראשונים יהיו אחרונים: לא ביום ההוא באו אנשים מפרושים ויאמרו אליו צא ולך לך מפה כי-הדרוס מבקש להרגך: לב ויאמר אליהם לכו ואמרו לשועל הזה הנה אני-מוציא את הרוחות ורפואות אני-עשה היום ומחר וביום שלישי אכלה: לג אך אהלך הלוח ונסוע היום ומחר וממחרתו כי לא-יעשה בן-אשר יומת נביא מחוץ לירושלים: לד ירושלם ירושלם ההורגת את-הנביאים וסוקלת הנשלחים אליך כמה פעמים כבר רציתי לקבץ בניך כאשר מקבצת התרנגולת את-אפרחיה תחת כנפיה ולא-אביתם: לה הנה ביתכם חרבה ישאר לכם כי אמר אני לכם כי לא-תראני עד-באהעת אשר-תאמרו בו ברוך הבא בשם יהוה:

פרק יד

ויהי כבוא ישוע לבית-ראש-הפרושים לאכל לחם בשבת והמה שררו עליו: ב והנה איש-

בשורה טובה

איש אחד לפניו והוא חולה כחלימים: ג
ויען ישוע ויאמר אל הסופרים ואל הפרושים
לאמר הכותר הוא הלרפא בשבת: ד
והמה החשו ויחזקבו וירפאהו: ה ויען
ויאמר אליהם מי ככם אשר אם יפל שורו
או חמורו בבור ולא יעלה מיר ביום השבת:
ו ולא יכלו לענותו על זאת דבר: ז וירבר
אל הקראים את המשל הזה בהתבוננו כם
כי בחרו משבות ראשונות ויאמר אליהם:
ח כי תקרא אל המשתה אל תשב במשב
הראשון פן איש נכבד ממך הוא קרוי
כמו כן: ט ויבא אשר קרא אותך ואתו
ויאמר לך. קום ותן לזה מקומך ואז תקח
מקום התחתון בבושה וכלמה: י כי
אם תקרא לך וישב במקום האחרון ואם יבא
אשר קראך ויאמר אליך אהבי עלה למעלה
ואז יהיה לך כבוד לפני כל היושבים אתך
במסבה: יא כי כל המתעלה ושפל
והמשתפל יעלה: יב ויאמר לאשר כי
תעשה משתה בצהרים או בערב אל תקרא
את אהביך או את אחיך ולא קרוביך ולא
שכניך ולא עשירים למען יקראוך גם הם
ויהי לך גמול: יג כי אם תעשה משתה
קרוי תקרא את העניים ואת החולים
והפסחים

והפסחים ועורים: יד ואשריך כי לא-
 להם לשלם לך וישלם לך בתחיית הצדיקים:
 טו וישמע אחד מן המוסבים את הדברים
 האלה ויאמר אליו אשרי אשר יאכל לחם
 במלכות אלהים: טז ויאמר אליו ישוע
 איש אחר עשה משתה גדול ויצו לקרא
 לרבים: יז וישלח את עבדו לעת המשתה
 לאמר אלה קדואים באו כי הכל מוכן: יח
 ויחלו כלם כאחד להתנצל ויאמר אלי
 הראשון את השדה קניתי ואצא יצא ואראהו
 תפלגא תחנתי לפניך ואל ותחשב לי זאת
 עון: כ וזה אמר המישת צמדי בקר קניתי
 ואלך לבקרם תפלגא תחנתי לפניך ואל-
 תחשב לי זאת עון: וזה אמר אשה לקחת
 ולכן לא אוכל לבא: כא וישב העבר ויגד
 לאדוניו כדברים האלה ויחרף בעל הבית
 ויאמר לעבדו מהר וצא אל השוקים ואל-
 רהוברת העיר והביא פה את העניים ואת
 הנכים את העורים ואת הפסחים: כב ויאמר
 העבר אדוני נעשה כאשר צוית והן עוד
 מקום: כג ויאמר לו אדוני צא אל הדרכים
 ואל הגדרות ופצר באנשים לסוד אלי למען
 ימלא ביתי: כד כי אמר אני לכם כי איך
 איש מהקדואים האלה יטעם משתי: כה
 וילכו

וילכו עס־רב עס־ישוע ויפן ויאמר אליהם:
 כו איש איש אשר־יבא אלי ולא־ישנא
 את־אביו ואת־אמו ואת־אשתו ובניו ואחיו
 ואחיותיו וגם את־נפשו לא־יוכל להיות
 תלמיד־י: כז ואשר לא־ישא צליבו ויבא
 אחרי לא־יוכל להיות תלמיד־י: כח כי
 מי־נכם הרוצה לבנות מגדל ולא־ישב
 בתחלה ומחשב את־הוצאותיו היש לו
 לכלותו: כט פן־לא־יוכל לכלותו אחר־
 שימו את־יסודו וכל־הרואים ילעיגו לו: ל
 לאמר האיש הזה החל לבנות ולא־יכל
 לכלותו: לא או מי־הוא המלך ההלך
 להלחם עס־מלך אחר ולא־ישב בתחלה
 ומתיעץ היכל להפגיע־בו ברבבה אשר־יבא
 עליו ברבות־ים: לב ואס־לא בעודנו
 רחוק ממנו ישלח מלאכים לבקש שלום:
 לג כן כל־איש ואיש בכם אשר לא־יעזב
 כל־קנינו לא־יוכל להיות תלמיד־י: לד
 המלח דבר טוב הוא ואם יתפל במה ימלח:
 לה לכל לא־יצלח לא־לארץ ולא לזבל כי־
 אם להשליכו החוצה: לו האיש אשר־לו
 אזנים לשמע ישמע:

ויקרבו אליו כל-המוכסים והרשעים
 לשמע אותו: ב וילנו עליו הפרושים
 והסופרים לאמר כי מקבל את הרשעים ואוכל
 עמם: ג ויאמר אליהם את-המזל הזה
 לאמר: ד אי נכם האיש אשר-לו מאה
 צאן ויאבד אחד מהם ולא יעזב את-התשעים
 ותשע במדבר יולך אחר האבד עד-כיימצאנו:
 ה ואם-ימצאנו ישים אתו על-כתפיו וישמח:
 ו ובבאו אל-ביתו יקרא לאהביו ולשכניו
 ויאמר אליהם שמחו אתי כי-מצאתי את-
 כבשי האובד: ז אמר אני לכם כי כן
 תהיה שמחה בשמים על-רשע אחד השב
 מרשעתו מתשעים-ותשע צדיקים אשר אינם
 צריכים לתשובה: ח או אי-זו-היא האשה
 אשר לה עשרה זווים ואם-תאבד ולא-תדליק
 נר וטאטאה את-ביתה במטאטא ותחפש
 חפש מחפש עד-כי תמצאנו: ט ואם-
 תמצאנו אז תקרא לאהבותיה ולשכונתיה
 לאמר שמחנה אתי כי-מצאתי הזו אשר
 אבדת: י אמר אני לכם כן תהיה שמחה
 לפני מלאכי אלהים על רשע אחד השב
 מרעתו: יא ויאמר שני בנים היו לאיש

אחר : יב ויאמר הצעיר לאביו אבי תן-
 לי את הנחלה אשר תבא בחלקי ויחלק
 להם את הנחלה : יג ואחרי ימים מעטים
 ויאסף בן הצעיר את כל נכסיו וילך ויסע
 אל ארץ רחקה ושם פזר כל הונו כזולל :
 יד וכאשר הזיל כתכל אשר לו ויהי רעב
 חזק בארץ ההיא ויהל לחסר : טו וילך
 וידבק באיש מיושבי הארץ ההיא והוא שלח
 אתו אל שדותיו לרעות את חזיריכם : טז
 ויתאו תאוה למלאת את בטנו מן חרוגא
 ואיש לא נתן לו : יז וישב אל לבו ויאמר
 כמה שכירים לאבי יש להם לחם-
 די והותר אבר פה ברעב : יח אקום נא
 ואלך אל אבי ואומר לו אבי הטאתי ליהוה
 ולך : יט ולא דראוי אני להקרא בנך עשה
 אותי כאחד שכיריך : כ ויקם ויבא אל-
 אביו ובעודנו רחוק ממנו ויראהו אביו ויכמרו
 רחמיו וירץ ויפל על צואריו וישקהו : כא
 ויאמר הבן אליו אבי הטאתי לפני אלהים
 ולפניך ולא דראוי אני להקרא בנך : כב
 ויאמר האב אל עבדיו מהרו והוציאו ארצו
 אדר הראשון והלבישׂהו ותנו את הטבעת
 על ידו ונעלים על רגליו : כג וקחו את-
 עגל מרבק ושחטו אותו ונאכל ונשתה ונשמח
 ונטיב

ונטיב לבנו: כד כי־זה בני־מת היה ויחי
ואובר וימצא ויחלו לשמה: כה ויהי בנו
הגדול בשדה ויבא ויקרב אל־הבית וישמע
את־קול השיר ומחלות: כו ויקרא לאחר
מהנערים וישאל מה־זאת: כז ויאמר
אליו בא אחיך וישחט איך את־עגל מרבק
על־ראותו אס־פניו בשלום: כח ויחר
אפו וימאן לבא אל־הבית ויצא אליו אביו
ויתחנן־לו: כט ויען ויאמר לאביו הנדה
זה־כמה שנים עברתיך וכל מצותיך לא־
עברתי ולא־נתת לי גדי עדים לשמח עם־
רעי: ל אבל בבא־בנך הזה אשר־בלע
עס־הזונות כל־הונו שהטת לו עגל הבריא:
לא ויאמר לו בני בכל־עת עמדי אתה וכל
אשר־לי לך הוא: לב היה לשיש ולשמה
כי־זה אחיך מת היה ויחי ואבר וימצא:

פרק טז

ויאמר אל־תלמידיו איש אחד היה
עשיר ולו רב בית אשר־דבתו רעה באה
לפניו כי־פזר את־קניניו: ב ויקרא אותו
ויאמר אליו מה־זאת אנכי ושמע עליך תן
השבון מן־פקדתיך כי־לא־תוכל להיות
עוד רב ביתי: ג ויאמר הפקיד הזה בלבו
מה

מה אעשה הנדה אדוני יעבירני מן פקדתי
 לא--אוכל לחפר ואבוש לשאל: ד יודע
 אני מה אעשה למען יאספו אותי האנשים
 לבתיחם אם-אוסר מן-בני: ה ויקרא לכל-
 אהר מבעל-י-חוב אדוניו לברו ויאמר לראשון
 כמה אתה-חייב לאדוני: ו ויאמר מאת-
 בתי שמן ויאמר קח-כתב חכך ושכ-מהר
 וכתב חמשים בתים: ז ואחר-י-כן ואמר
 לאחר וכמה אתה חייב ויאמר מאת כרי-חטים
 ויאמר קח אגדתך וכתב שמנים: ח וישב
 האדון את-דב-הבית העול על כ-השכיל
 לעשת כי בני העולם הזה חכמים המרה
 בדרותם מבני-האור: ט ואני אמר לכם
 עשו-לכם אהבים בממון שקר למען יקבלו
 אתכם במשכני עולם אם-תחסרו: י הנאמן
 בדבר קטן גם-בדבר גדול נאמן הוא ואשר-
 אין נאמן בקטן גם בגדול איננו נאמן: יא ואם
 לא-הייתם נאמנים בממון שקר מי יפקיד אתכם
 אמר: יב ואם לא נאמנים אתם-באשר
 לא לכם מי יתן לכם את אשר לכם הוא:
 יג אין עבד יכל לעבד שני אדונים כי או
 אחד ישנא ואר את אחר יאהב או ידבק
 בזה ואחר יכו כן לא תוכלו לעבד את יהוה
 ואת הממון: יד וישמעו הפרושים את כל
 הדברים

הדברים האלה והמה אהבי ממון המה
וילעיגו עליו: טו ויאמר להם אתם הם
המצטדקים לפני האנשים ואלהים ידע
לבבכם כי כל רם וגבה בעיני האנשים
תועבה הוא לפני אלהים: טז התורה
והנביאים עד יוחנן אבל מאז מלכות אלהים
מתבשרת וכל המתאמין לעלות בה יבא בה:
יז כי נקל הוא לעבור שמים וארץ מנפול
קץ אחד מן התורה: יח המשלה את אשתו
ולקח אחרת נאף הוא וזולקה גרושה מאישה
נאף הוא: יט איש אחד היה עשיר ולבוש
שש בון ואגמן וימשך את בשרו יום יום בכל
תענוגי בני אדם: כ ויהי עני אחד ושמו
אלעזר והוא שכב לפני שערו מלא שחין:
כא ויתאו לשבע נפשו מן הפירורין הנופלים
משלחן העשיר ואין איש נתן נתנם לו
והכלבים באים ולקקים שחינו: כב ויהי
במורת העני וישארו המלאכים אל חיק
אברהם וימרו גם העשיר ויקבר: כג
ובהיותו בשאל בהבלים וצירים וישא ארז
עיניו וירא את אברהם מרחוק ואת אלעזר
בחיקו: כד ויצעק ויאמר אברהם אבי
רהם נא עלי ושלה את אלעזר לטבל ארז
ראש אצבעו במים ויקרר לשוני כי נענית

בשורה טובה

עד מאד בלהבה הזאת: כה ויאמר לו
אברהם בני זכר אשר קבלת טובתך בחיך
ואלעזר קבל רק רע ועתה הוא נחם ואתה
נענית: כו (ועל כל) זאת פחת גדול
בינינו וביניכם עד אשר החפצים לעבור מפה
אליכם לא יכלו ואין משם יכול לעבור אלינו:
כו ויאמר העשיר שואל אני ממך אבי אשר
תשלחו אל בית אחי: כה כי יש לי
חמישה אחים למען יעיד בהם למען לא
יבאו גם המה אל מקום הצירים הזה: כט
ויאמר לו אברהם יש להם תורת משה
והנביאים אותם ישמעו: ל ויאמר לא כן
אברהם אבי כי אם יבא אליהם איש אחד
מן המתים אז ישובו מרעתם: לא ויאמר
אליו אם לא ישמעו לתורת משה ולנביאים
גם כי יקום איש מן המתים לא יאמינו:

פרק יז

ויאמר אל תלמידיו לא יהיה אשר יבאו
מכשולים ואוי לזה אשר יבאו בו (כידו):
ב טוב לו כי יתלה רחם בצוארו וישלך אל
הים מהכשיל אחד מהקטנים האלה: ג
השמרו לנפשותיכם אם יהטא בך אחיך הוכח
תוכיחו אם ישוב ונהם תמחל לו: ד ואם
שבע

שבע ביום יחטא כך ושבע ביום ישוב אליך
 לאמר לאמר נחמתי (תמחל) לו: ה ויאמרו
 השלוחים אל האדון הוסיף לנו את האמונה:
 ו ויאמר האדון אם יש לכם אמונה כנגדיר
 החרדל ותאמרו לשקמה חזאת התעקרי
 והשתלי בים ותשמע לכם: ז מי בכם אשר
 לו עבד חורש או רועה ואם יבא מן השדה
 יאמר לו מהר ולך ושב לאכול: ח הלא
 יאמר לו הכן ארץ אשר אוכל בערב חגר
 מתניך ושרתני עד כי אוכל ואשתה ואחרי
 כן תאכל ותשתה גם אתה: ט אם יקדם
 את פני עבד ההוא בתורה על עשותו ארץ
 אשר צוהו אומר אני לא: י כן גם אתם
 אם עשיתם את כל אשר צויתם אמרו עבדים
 אנחנו אשר אין בהם מועיל עשינו אשר
 עלינו לעשות: יא ויהי בלכתו ירושלימה
 ויעבור בתוך גבולי שומרון וגלילה: ב ובבואו
 אל כפר אחד ויפגעו בו עשרה אנשים
 מצורעים העמידים מרהוק: יג וישאו את
 קולם לאמר ישוע רבינו חננו: יד ויראם
 ויאמר להם לכו והראו אל הכהנים ויהי
 בלכתם ויטהרו: טו ואחד מהם בראותו כי
 נרפא הוא וישב ויגדל ליהוה בקול גדול: טז
 ויפל על פניו לפניו רגליו להודות לו והוא
 שמרוני:

בשורה טובה

שמרונני: יז ויען ישוע ויאמר הלא עשירה
אנשים נטהרו ואים איפה תשעה: יח ולא
נמצא איש אשר ישוב ויתן כבוד לאלהים
כי אם הנכרי הזה: יט ויאמר לו קום ולך
לך כי אמונתך הושיעה לך: כ וישאלהו
הפרישים לאמר מתי תבא מלכות אלהים
ויען ויאמר להם לא תבא מלכות אלהים
למראה עינים: כא ולא יאמרו הנה פה
היא הנה שם היאכי הנה בתוככם מלכות
אלהים היא: כב ויאמר אל תלמידיו
הנה ימים באים אשר תתאוו לראות את יום
אחד מימות בן האדם ולא תראו: כג ויאמרו
לכם הנה פה הוא הנה שם הוא לא תלכו
ולא תבאו אהריהם: כד כי כאשר יברק
הברק מן השמים ונגה על כל אשר תחתיו
כן יהיה בן האדם ביומו: כה אבל עליו
לשאת כתחילה הליים ולסגל מכאובים
רבים ולהנגיש ולהערות את נפשו למורת
ולהמאס מן הדור הזה: כו וכאשר היה
בימי נח כן יהיה בימי בן האדם: כז כי
בימי נח אכלו ושתו נשאו להם נשים ונתנו
את בנותיהם לאנשים עד עצם היום אשר בא
נח אל התיבה ויבא המבול ויאבד כלם:
כח וכמו כן כאשר היה בימי לוט אכלו ושתו
וקנו

על פי לוקאס יז לה

וקנו ומכרו שתלו ובנו: כט וביום ההוא
 אשר יצא לוט מסדום המטיר יהודה אש
 וגפרית משמים ויאבר כלם: ל כמו בן
 יהיה ביום אשר יגלה בו בן האדם: לא
 ביום וכעת ההיא אם יהיה איש על הגג
 וכליו בבית אל ירד לשאת אותם ואשר בשדה
 כמו בן אל ישוב לקחת אותם ואשר בשדה
 כמו בן אל ישוב לאשר אחוד: לב זכר
 תזכרו את אשת לוט: לג כי אשר יבקש
 להושיע לחיות את נפשו יאבדנה ואשר
 יאבד נפשו יושיענה יהינה: לד אמר אני
 לכם בלילה ההוא שנים יהיו במטה אחת
 אחד ינצל ואחר יעזב: לה שתינשים
 תהינה טהנות יהיו אחת תנצל ואחרת תעזב
 שנים יהיו בשדה אחד ינצל ואחר יעזב:
 לו ויענו ויאמרו לו אדוני איה ויאמר להם
 במקום אשר הוא הפגר שמה יאספו הנשרים:

פרק יח

ויאמר אליהם את המשל הזה להודיע
 להם כי להתפלל תמיד בכל עת ולא
 להתרפות לאמר: ב שופט אחד היה
 בעיר אחת את יהוה לא ירא וגם בוש לא
 יבוש מפני האנשים: ג ותהי אלמנה אחת
 בעיר

בשורה טובה

בעיר ההיא ותבא אליו ותאמר נקום את
נקמתי נא איש ריבוי : ד וימאן לשמע בקול
דבריה ימים רבים ואחרי כן אמר בקרבו כי
אין יראת אלהים כי ואין בושה מפני
האנשים : ה אבל על הלאותי האלמנה
ההיא אקום את נקמתה פן תבאלנצה ותציק
לי : ו ויאמר אדוני שמעו נא אשר אמר
השפט הזה העול : ז ואיך לא יקום אלהים
את נקמת בחיריו הצועקים אליו יום ולילה
ויאריך להם אפו : ח אמר אני לכם כי
במהרה יעשה את נקמתם אך בבוא בן
האדם הימצא אמונה בארץ : ט ויאמר
את המשל הזה על האנשים הבוטחים בנפשם
כי צדיקים המה ויבזו לאחרים : י שני
אנשים עלו אל ההיכל להתפלל אחד פרוש
ואחד מוכסן : יא ויעמד הפרוש ויתפלל
בלבו כדברים האלה אורך אלהי כי לא אני
כשאר אנשים גזלנים עולנים נואפים או כמו
המוכסן הזה : יב צמתי פעמים בשבועה
ומעשר את כל אשר לי : יג וממוכסן קם
ומרחוק וגם בוש ונכלם להרים את עיניו
למרום כי אם הבה על לבו ויאמר חנני
אלהים חנני כי חוטא אני (חטאתי לך) :
יד אמר אני לכם כי זה ירד לביתו נצדק
מזה

על פי לוקאס יח לו

מזה כי כל המת רומם ישפל והמשתפל
ירום: טו ויקריבו אליו גם את הילדים
לשית ידיו עליהם ויראו התלמידים ויגעו
בם: טז ויקרא להם ישוע ויאמר הניחו
לילדים לבא אלי ואל תכלאום כי לאשר
במהם מלכות אלהים הוא: יז אמנם
אמר אני לרם כל אשר לא יקבל מלכות
אלהים כילד לא יבא בה: יח וישאלהו
אחד מן הראשים לאמר מורה הטוב מה
אעשה ואנחל חיי עולם הבא: יט ויאמר
אליו ישוע ומדוע תקרא אותי טוב כי ואין
טוב כי אם אלהים אחד: כ ידעת את
המצות לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא
תענה עד שקר כבר את אביך ואת אמך:
כא ויאמר כל אלה שמרתי מנעודי: כב
וישמע ישוע זאת ויאמר דבר אחר חסר לך
מכר את כל אשר לך ותן לעניים ויהי לך
אוצר בשים ולך זבא אחרי: כג ויהי
בשמעו את הדברים האלה ותתעצב רוחו
ויתעצב כי מאוד עשיר היה מאוד: כד וירא
ישוע כי ויאמר מה מאוד קשה הוא כי יבואו
העשירים במלכות אלהים: כה כי נקל
לעבר הגמל בער הר המחט מבא עשיר
במלכות אלהים: כו ויאמרו השמעים
ומי

ומי יכל להושע: כו ויאמר להם אשר
בלתי יכלת לאי אפשר יפלא מן האנושים
לא יפלא מיהוה: כח ויאמר כי פא הנה עזבנו
הכל (ונבא) ומלאנו אהריך: כט ויאמר
אלהים אמנם אמר אני לכם כי אין איש עזב
בית או אב ואם או אחים או אשה ובנים
בעבור מלכות אלהים: ל אשר לא יקבל
הרבה מזה בעולם הזה וחיי העולם כעולם
הבא: לא ויקח ישוע את השנים עשר
ויאמר אליהם הנה אנחנו עולים ירושלימה
ויכלו כל הדברים הכתובים על ידי הנביאים
על בן האדם: לב כי יסגר בידי הגוים
וישחקו וילעיגו עליו ויחרפוהו וירקו בפניו: לג
ויכהו ויחרגו וביום השלישי יקום: לד והמה
לא הבינו באחד מכל הדברים האלה ויהי
הדבר הזה נסתר מהם ולא הבינו את אשר
דבר אלהים: לה ויהי בקרבן אל ירחו
וישב עור אחר על הדרך והוא שואל (משלי
וד): לו ובשמעו את ההמון העברים
וישאל לאמר מה זאת: לו ויגידו לו כי
ישוע הנוצרי עבר הוא: לח ויצעק לאמר
ישוע בן דוד חנני: לט ויגערבו ההולכים
לפניו להחשות לו והוא הוסיף לצעק מאוד
לאמר בן דוד חנני: מ ויעמד ישוע ויצו
להוליכו

להוליכו אליו ובקרבו וישאלהו לאמר :
 מא מה תרצה ואעשה לך והוא אמר אדוני
 אשר תפקחנה עיני : מב ויאמר ישוע
 תפקחנה עיניך וראה אמונתך הושיעה לך :
 מג וברגע נפקחו עיניו וירא ויבא אחריו
 מהלל ומבבד לאלהים וכל ההמון ההוא
 זאת נתן שבח והודיה לאלהים :

פרק יט

ויעל ויעבר ירחו : ב והנה איש ושמו
 זכאי והוא ראש המוכסים ועשיר : ג ויבקש
 לראות את ישוע מן הוא ולא יכל מפני ההמון
 כי קומתו שפלה : ד וירץ לפניו ויעל על
 השקמרה לראתו משם כי עליה הוא עובר :
 ה וכאשר בא אל המקום הזה וישא ישוע
 את עיניו ויראהו ויאמר אליו זכאי מהר ורד
 כי היום אבא אל ביתך : ו וימהר וירד
 ויקבלהו בשמחה : ז ויראו כולם וילנו
 עליו לאמר בא אל איש חוטא ללין : ח
 ויעמד זכאי ויאמר אל אדוני הנה אדוני חצי
 קניני נתתי לעניים ואם עשקתי את איש
 מאומה ואשיב ארבעתים : ט ויאמר אליו
 ישוע היום נעשתה ישועה לבית הזה למען
 (בעבור זה כי) אשר גם זה בן אברהם הוא :

בשורה טובה

י כי בן האדם בא לבקש ולהושיע את
 האובד: יא ויהי בשמעם את הדברים
 האלה ויוסף לדבר אליהם משל על היותו
 קרוב לירושלים ועל חשבם כי מלכות אלהים
 במהרה היא להגלות: יב ויאמר איש אחד
 גדול וכן חורים הלך ארץ רחוקה (לקבל)
 לקחת לו את המלכות ולשוב: יג ויקרא
 לעשר עבדיו ויתן להם עשרה מנים ויאמר
 אליהם סחרו עמהם עד כי אשוב: יד
 וישנאוהו ישבי עירו וישלחו אחריו מלאכים
 לאמר לא חפצנו כי ימלך זזה עלינו: טו
 ויהי בשובו מקחת המלכות ויאמר להקרא
 לפניו עבדיו אשר נתן להם את הנסף לדעת
 כמה סחר איש ואיש: טז ויבא הראשון
 ויאמר אדוני מנך עשה עשרת מנים: יז
 ויאמר לו האה עבד טוב (ועל היותך נאמן)
 בקטן תהיה שליט על עשר ערים: יח
 ויבא השני ויאמר אדוני מנך עשה חמשה
 מנים: יט ויאמר גם לזה ואתה תהיה
 על חמש ערים: כ ואחר בא ויאמר אדוני
 הנה מנך אשר היה צפון אתי ומושם בסודר:
 כא כי יראתיך כי אישקשה אתה לקח אשר
 לא שמת וקצר אשר לא זרעת: כב ויאמר
 מפך אשפטך עבד בליעל ידעת כי אישקשה
 אנכי

על פי לוקאס יט לח

אנכי לוקח אשר לא שמתי וקצר אשר לא
זרעתי: כג ולמה לא נתת את כספי על
שולחן השולחניים ואבא ואקה אתו בתרבות:
כד ויאמר לנצבים שאו (קחו) ממנו את
המנה ותנוהו לאשר לו עשרה מנים: כה
ויאמרו אליו אדונינו יש לזה כבר עשרה
מנים: כו אמר אני לכם כי לאשר יש לו
ינתן לו ולאשר אין לו מאומה גם זאת תלקח
ממנו אשר לו: כז אך הביאו אלי את
אויבי האלה אשר לא אבו כי אמלך עליהם
והמיתים לפני: כח וכאשר דבר את
הדברים האלה וישא את רגליו וישא וילך
ויסע לפניהם לעלות ירושלימה: כט ויהי
בקרב אל בית פגי ובית היני אל ההר
הנקרא הר הזיתים וישלח שני תלמידיו:
ל ויאמר אליהם לכו אל הטירה אשר מנגד
ובבואכם שמרה תמצאו עיר בן את ונורת
אסור אשר לא רכב עליו איש פתחוהו
והביאו: לא ואם ישאלכם איש לאמר
למה אתם מפתחים כה תאמרו אליו כי
(האדון) צריך לו: לב וילכו (התלמידים)
הנשלחים וימצאו כאשר דבר להם: לג
הכרה מפתחים את העיר ויאמרו בעליו
אלהים למה תפתחו את העיר: לד ויאמרו

כי האדון צריך לו: לה ויביאהו אל ישוע
 וישליכו את בגדיהם על העיר וירכיבו את
 ישוע עליו: לו ובלכתו הציע פרשו את
 בגדיהם (על הדרך): לו ויהי כאשר
 קרב אל מורד הר הזיתים ויחל כל קהל
 תלמידיו לשמוח ולהלל ליהוה בקול גדול
 על כל הגבורות והנפלאות אשר ראו: לה
 ויאמרו כרוך המלך חבא בשם יהוה שלום
 בשמים וכבוד במדומים: לו ויאמרו אליו
 האנשים מפרושים אשר בתוך העם ורבי
 גער בתלמידך: מ ויאמר אליהם אמר
 אני לכם אם יחשו אלה האבנים תזעקנה:
 מא ויקרב וירא את העיר ויבך עליה: מב
 ויאמר לו תשכילי ותדעי גם את ביומך הזה
 את אשר לשלומך הוא ועתה נסתר מעיניך:
 מג כי יבאו עליך ימים וישפכו אויביך עליך
 סוללה ויחנו כרוך עליך ויציקו לך מסביב:
 מד ויערו אותך עד היסוד וירטשוך עם בניך
 אשר בך ולא ישאירו בך אבן על אבן על
 אשר לא הבנת עת פקודתך: מה ויבא
 אל המקדש וישלך השם המוכרים והקונים
 בו החוצה: מו ויאמר אליהם כתוב כי
 ביתי בית תפילה ואתם עשיתוהו למערת
 הפרצים: מז וילמד בהיכל יום ושרי
 הכהנים

על פי לוקאס כ לט

הכהנים והסופרים וראשי העם בקשו לאבדנו
מח ולא מצאו מה לעשת לו כי כל העם
השומע אותו נקשר ודבק בו:

פרק כ

ויהי באחד הימים האלה בלמדו את
העם ויבשר אותם בהיכל ויקומו הכוהנים
והסופרים עם הזקנים: ב ויאמרו אליו
אמור נא לנו באי זאת ממשלה אתה עושה
זאת או מי הוא זה אשר נתן לך את
הממשלה הזאת: ג ויען ויאמר אליהם
אשאלה נא אתכם גם אני דבר ותענו לי:
ד טבילת יוחנן מן השמים היתה או מאנשים:
ה ויאמרו בלבם אם נאמר מן השמים היתה
אז יאמר ולמה לא האמנתם בה: ו ואם
נאמר מן האנשים אז יסקלנו כל העם כי
האמינו ולבם נכון כי יוחנן נביא: ז ויענו
ויאמרו לא ידענו מאין היא: ח ויאמר
אליהם ישוע וגם אני לא אמר לכם באי זאת
ממשלה אנכי עושה כל אלה: ט ויחל
לבבר אל העם את המשל הזה לאמר:
איש אחד נטע כרם ויתן אתו ביד הכרמים
והוא נסע מביתו ימים רבים: י ובעתו
שלח את עבדיו לכרמים לתת לו מפרי הכרם
ויכהו

בשורה טובה

ויכּהוּ וישלּחַהוּ ריקם: יא ויוסף לשלּוח
 עבד אחר והמה הכו גם את זה ויחרפוּהוּ
 ויכלימוּהוּ וישלּחַהוּ ריקם: יב ויוסף לשלּוח
 את השלישי ויפצעו גם זה וישליכּהוּ החוצה:
 יג ויאמר בעל הכרם מה אעשה אשלח את
 בני ידידי אך יראוהו ויבושו: יד ויראהו
 הכרמים ויאמרו בלבם לאמר זהנה זה היורש
 הוא לכו ונהרגהו ותהי הירושה לנו: טו
 וישליכּהוּ מחוץ לכרם וימיתהוּ ועתה מה
 יעשה להם בעל הכרם: טז בא יבא
 ויאבד את הכרמים האלה ויתן הכרם
 לאחרים וכשמעם את חרבֵּי האלה ויאמרו
 הלילה: יז ויבט אליהם ישוע ויאמר ומה
 הוא זה הכתוב אבן מאסו הבונים היתה
 לראש פנה: יח כל אשר יפל על האבן
 הזאת ינפץ ועל כל אשר תפל האבן הזאת
 תדכנו: יט ויבקשו שרי הבוהנים והסופרים
 לשלּוח בו את ידם בעת ההיא וייראו את
 העם כי ידעו כי עליהם אמר את המשל
 הזה: כ וישררו עליו וישלּחוּ אורבים
 המתראים כצדיקים למען ילכּדוּהוּ בדבריו
 ויסגירוהוּ בידי הפלילים וממשלת הפקיד:
 כא וישאלהוּ לאמר רבי ידענו כי תדבר
 אמת ולא תשא את פני איש כי אם תלמד
 את

את דרך יהוה באמת וביושר: כב ועתה
 אמר נא המותר לנו לתת מס לקיסר אם לא:
 כג וידע (ובאשר ידע) את מרמתם ויאמר
 אליהם למה תנסוני: כד הראנינא את
 הדינר למי הצורה הזאת והכתב הזה ויאמר
 אליהם השיבו לקיסר ולא להים אשר לאלהים
 הוא: כו ולא יכלו לאחזרבר מפני העם
 ויתמהו על מענתו וידמו: כז ויקרבו אליו
 אנשים מן הצדוקים המכחשים בקימת
 (בתחית) המתים ואומרים לא היא וישאלו
 לו: כח לאמר רבי משה כתב לנו כי ימות
 איש אשר לו אשה ובן אין לו ויקח אחיו אשת
 המת לו לאשה ויקים זרע לאחיו: כט
 ויהיו שבעה אחים הראשון לקח אשה וימת
 בלי בנים: ל ויקח השני את האשה וימת
 גם הוא בלא (בנים) בן: לא ויקח אותה
 השלישי וכמו כן גם כל השבעה ולא עזבו
 בנים וימותו: לב ואחרי כן מתה גם האשה:
 לג ועתה למי מהם תהיה האשה הזאת
 בתחית (בקימת כי לשבעה היתה לאשה:
 לד ויאמר להם ישוע בני עולם הזה לקחו
 להם נשים ונתנו את בנותיהם: לה אך
 אשר יזכו לעולם הבא (ולתחית) ולקימת
 המתים לא יקהו נשים ולא יתנו את בנותיהם
 לאנשים:

לאנשים: לו ולא יוכלו עוד למות כידמים
 למלאבים יהיו והם בני אלהים בני התקומה
 ותחית המתים המה: לו וגם משה הודיע
 בסנדרו כי יקומו המתים כאשר אמר אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: לח
 ואלהים איננו אלהי המתים הוא כי אם אלהי
 החיים כי כלם חיים לו: לט ויענו הסופרים
 ויאמרו רבי היטבת (להשיב) לענות: מ
 ולא נמצא איש מיום ההוא והלאה אשר מלאו
 לבו לשאל לו דבר אחד: מא ויאמר אליהם
 איך יאמרו הסופרים עת משיח כי בן דוד
 הוא: מב והוא דוד אמר בספר תהילים
 נאם יהוה לאדוני שכ לימיני: מג עד אשית
 אויביך הדם רגליך: מד ועתה אם קראו
 דוד אדון איך הוא בנו: מה ויאמר לתלמידיו
 לפני כל העם: מז השמרו לכם מן הסופרים
 המתהלכים בטלית ואוהבים להשאל בשלום
 בשוק ולשבת במושבות ראשנות בבתי
 הכנסת ובמשתות: מז האוכלים את בתי
 אלמנות באמורס מרבים אנחנו להתפלל
 לכן גם הם עונש גדול מאוד יקבלו:

פרק כא

ויבט ישוע וירא את העשירים המושליכים
 את

את מתנתיהם לגנוז: ב וירא גם אלמנה
 אחת עניה משליכה שמה שמי פרוטות:
 ג ויאמר אמנם אמר אני לכם כי האלמנה
 הזאת העניה יותר השליכה לגנוך מכלם:
 ד כי כלם נתנו למתנות אלהים מיתרונם
 והיא השליכה ממחסורה כל מחית דבר יום
 אשר לזה: ה ויהי כאשר אמרו מקצת
 תלמידיו על ההיכל כי הוא נבנה יפה
 באבנים יקרים ומלא ונעים במתנות ויאמר:
 ו הנה ימים באים אשר לא ישאר בהם על
 אבן מכל אשר אתם רואים אשר לא תהרס:
 ז וישאלהו לאמר רבינו מתי יהיו הדברים
 האלה ומה האות כאשר יהלו להיות: ח
 ויאמר השמרו לכם ואל ישיאו אתכם כי
 רבים יבאו בשמי לאמר אני משיח וקרבה
 העת אל תאבדו ללכת אחריהם: ט וכאשר
 תשמעו מלחמות ומהומות אל תחרדו כי היו
 תהיה זמת בראשונה אבל לא (הגיע) עד כה
 הקץ: י ויאמר גוי על גוי יקום וממלכה
 על ממלכה: יא ויהי רעש גדול בכל
 המקומות ודבר ורעב ובהלות ואותות גדלות
 וגוראות משמים יהיו: יב אבל לפני כל
 זאת ישלחו את ידם בכם וירדפו אתכם
 ויסגירו אתכם לבתי הרין ולבית הכלא ויגשו
 אתכם

אתכם אל המלכים ואל הפקידים על אודות
שמי: יג זאת תקרה לכם לעדות: יד
לכן שימו על לבבכם לבלתי חשוב (ואל
תחשבו) מקדם מלפנים מלפני זאת מעתה
מה תענון: טו כי אנכי נתן לכם פה וחכמה
אשר לא יוכלו כל אויביכם לקום בפניה
ולדבר כנגדה: טז כי גם אבותיכם ואחיכם
וקרוביכם ואוהביכם יסגירו אתכם והמיתו
אתכם: יז וכלם ישנאו אתכם על אודות
שמי: יח ולא יפול ויאבד משערת ראשכם
ארצה: יט בתקותכם תקנו את נפשותיכם:
כ וכאשר תראו כי סבבו אנשי המלחמה
את ירושלים אז תדעו כי קרבה שממיתה:
כא אש ינוסו על ההרים אשר ביהודה ואשר
בתוכה יסורו ממנה ואשר בשדות אל ישיבו
אליה: כב כי ימי הנקמה הם לכלות כל
הדברים הכתובים בתורה: כג אבל אוי
להרות ולמניקות בימים האלה כי צרה גדולה
תהיה על הארץ וחרון אף על העם הזה:
כד ויפלו לפי חרב ויגלו בכל העמים
וירושלים תרמס מן הגוים עד כי ימלאו עתי
הגוים: כה ויהיו אתות בשמש ובלבנת
ובכוכבים ועל הארץ צרה ומצוקה בין העמים
בבהלה מנהמת ים ושאון גליו: כו וכאשר
ימס

ימם לבב כל בשר ורוח לא תהיה בקרבם
 מיראה ומתוחלת וממבטח על הדברים
 אשר יבואו בתבל (על הארץ) וכל צבא
 השמים ימוט: כן אז יראו את בן האדם
 בא בענן עם חיל גדול ויקר וגדולה (כבוד)
 רבה: כח וכאשר יהלו כל הדברים:
 האלה להיות אז הביטו וישאו ראשכם כי קרבה
 גאולתכם: כט ויאמר אליהם את המשל
 ראו והביטו בתאנה ובכל העצים: ל אם
 תנטו והוציאו פרח אז ראו תראו וידעו תדעו
 כי קרוב הקיץ: לא כן גם אתם אם
 תראו כי יהיו הדברים האלה אז תדעו כי
 קרובה היא מלכות אלהים: לב אמנם
 אמר אני לכם כי לא יחלף הדור הזה עד כי
 יבלו כל הדברים: לג השמים והארץ
 יחלפו ודברי לא יחלפו: לד לכן השמרו
 לכם פן תכבדו ארץ לבבכם בבשר וביין
 כזוללים וכסובאים וכשכרין וכראגת חיי עולם
 הזה ופתאום יבא עליכם היום ההוא: לה כי
 כמוקש יבא על כל יושבי על פני כל הארץ:
 לו לכן שקדו והתפללו בכל עת והתפללו
 למען תזכו לברוח מפני כל הצרות העתידות
 להיות ולעמד לפני בן האדם: לו וילמד
 ביום בהיכל ובלילה יצא וילן בהר הנקרא
 הר

הר הזתים: לח וישכימו כל העם בנקר
ויבאו אליו אל ההיכל לשמוע אתו:

פרק כב

ויקרב חג המצות הנקרא פסח: ב
ויתנכלו אותו שרי הכהנים והסופרים ויבקשו
להמיתו וייראו מפני העם: ג ויבא השטן
ביהודה המכנה איש כריות והוא אחד משנים
עשר תלמידיו: ד וילך וירבר עם שרי
הכהנים והפקידים איך יסגירונו בידם: ה
וישמחו שמחה גדולה ויתנו לו כסף: ו
וישבע להם ויבקש עת נכון להסגירונו בלי
מהומה ורעש: ז ויבא יום הפסח אשר
היה לשהט בו את הפסח: ח וישלח את
כיפא ויוחנן לאמר לכו והכינו לנו את הפסח
ונאכל: ט ויאמרו אליו ואיה תרצה כי
נכינו: י ויאמר אליהם בבואכם העירה
יפגע בכם איש אחד נשא כד מיסלכו אחריו
אל הבית אשר יבא הוא שמה: יא ותאמרו
לבעל הבית הרב צונו לאמר לך איה
המלון אשר אוכל שמה הפסח עם תלמידי:
יב והוא יראה להם עליה גדולה מפנה שמה
תכינו: יג וילכו וימצאו כאשר אמר
אליהם ויכינו את הפסח: יד וכאשר באה
העת

העת ויסב (וישב במסכה בהיסכה) ושנים
עשר שליחים עמו : טו ויאמר נכסף
נכספתי לאכל את הפסח הזה עמכם בטרם
אסבל מכאובים רבים ואגיש ואענה ואערה
את נפשי למות : טז כי אמר אני לכם
כי מעתה לא אוכל את הפסח עד כי יכלה
במלכות אלהים : יז ויקח את הכוס ויברך
ויאמר קחו וחלקו ביניכם : יח כי אמר אני
לכם כי לא אשתה מפרי היין עד כי תבא
מלכות אלהים : יט ויקח את המצה ויברך
ויפרס ויתן להם לאמר זה גופי אשר נתן
בעדכם עשו זאת לזכרוני : כ וכמו כן
לקח הכוס אחר אכלו ויאמר זה הכוס ברית
החדשה הוא בדמי אשר נשפך בעדכם : כא
אך הנה יד המוסר אותי עמי הוא על השלחן :
כב בן האדם הולך כאשר נגזר עליו אבל
אוי לאישיש ההוא אשר יאסר בו : כג והמה
החלו לשאול איש לרעהו לאמר מי הוא זה
מהם אשר עתיד הוא לעשות זאת : כד
ויהי ריב ביניהם למי מהם יאתה להיות
הראש (הגדול) : כה ויאמר אליהם מלכי
הגוים משלו בהם והשלטים משלים עליהם
נדיבים יקראו : כו ואתם לא כן כי אם
הגדול בכם בקטון יהיה והראש כמשרת : כז
כי

כי מי הוא הגדול היושב או המשרת הלא
 היושב הוא הגדול ואני בתוכם כמו המשרת:
 כה ואתם הם העומדים תמיד עמי כנסיוני:
 בט ואני נותן לכם את המלכות כאשר נתן
 לי אבי: ל למען תאכלו ותשתו על שלחני
 במלכותי ותשבו על כסאות ותשפטו את שנים
 עשר שבטי ישראל: לא ויאמר אדוני
 שמעון שמעון הנה בקש השטן להניע אתכם
 כאשר ינוע ההטה בכבררה: לב ואני
 התפללתי בעדך למען לא תחסר אמונתך
 ואתה אם תשוב תחזק את ידי אחיך: לג
 ויאמר לו שמעון אדוני מוכן אני לבוא עמך
 לבית הבלא ולמות: לד והוא אמר שמעון
 אומר אני לך כי לא יקרא היום הגבר עד כי
 תכחש בי שלש פעמים ותאמר לא תדעני:
 לה ויאמר אניהם כאשר שלחתי אתכם
 בלא כים ובלא תרמיל ובלא געלים ההסרתם
 (דבר) מאומה ויאמרו לא: לו ויאמר
 להם אבל עתה לאשר לו כים יקחנו וכמו
 כן התרמיל ומי שאין לו ימכור את בגדו
 ויקנה חרב: לו כי אמר אני לכם כי צריך
 לכלות (למלאות להוקם בי) להוקם יוקם
 בלות יכלה כי הכתוב ואת פושעים נמנה
 כי כלו כל הדברים עלי: לח והמה אמרו
 לו

על פי לוקאס פא

מר

לוארוננו הנה חרבותים ויאמר להם די: לט
ויצא וילך בדרכו אל הר הזיתים וילכו גם
תלמידיו אחריו: מ ובבאו אל המקום אמר
להם התפללו פנתבאו לידי נסיון: מא והוא
סר מהם כקילע באבן ויכרע על ברכיו ויתפלל:
מב לאמר אבי אם יש נפשך רצה נא
להעבר את הכיס הזה ממני אך לא יהי
כרצוני כי אם כרצונך: מג וירא אליו מלאך
אלהים ויחזקהו: מד ויה בצר לו מפני
צרות נפשו ויתפלל עוד מאוד לנצח ותהי
זעתו עליו כטפות דם נוולת על הארץ: מה
ויקם מתפילתו ויבא אל תלמידיו וימצאם
ישנים מצרה ויגון (מעצבון): מו ויאמר
להם למה תישנו קומו והתפללו פן תבאו
לידי נסיון: מז עורנו כדבר והנה ההמון
ואחד משנים עשר הנקרא יהודא הולך לפניהם
ויקרב אל ישוע לנשקהו כי זה האורת נתן
להם לאמר את אשר אנשקנו זה הוא: מח
ויאמר אליו ישוע יהודה בנשיקה אתה תמסור
את בן האדם: מט וכאשר ראו אשר עמו
את אשר יהיה (יקרה) להם ויאמרו אליו
אדוני הנבה בחרב: נ ויך אחד מהם את
עבר כהן הגדול ויקן את אזנו הימנית: נא
ויען ישוע ויאמר חרפו עד פרה ויגע באזנו
וירפאו:

וירפאו: נב ויאמר ישוע אל שרי הכהנים
ואל השרים אשר על ההיכל ואל הזקנים
הבאים עליו לאמר יצאתם אלי בחובות
ובעצים כמו אל הגזלן: נג ובהיותי יום
יום עמכם אתכם בהיכל לא שלחתם את
ידכם בי אבל זאת היא עתכם ושלטת החשך:
נד ויאחזוהו ויוליכוהו אל בית כהן הגדול
וביפא הלך אחריו מרחוק: נה ויבערו
אש בתוך החצר וישבו מסביב ויהי גם כיפא
בתוכם: נו ותראהו אמה אחת ישב על
האש ותבט אליו ותאמר וגם זה עם ישוע
היה: נז ויכחשהו לאמר אשה לא ידעתיו:
נח ואחר מעט מזער ראה אותו איש אחר
ויאמר אליו וגם אתה אחד מתלמידי ישוע
ויאמר כיפא אנוש לא אני מהם: נט ויהי
כשעה אחת ויאמר איש אחר באמת גם זה
עם ישוע היה כי גילי הוא: ס ויאמר
כיפא אנוש לא ידעתי מה תדבר ומיד עורנו
מדבר קרא הגבר: סא ויפן אדוני ויבט
אל כיפא ויזכר את דבר אדוני אשר דבר
אליו לאמר בטרם יקרא הגבר תכחשבי
שלש פעמים: סב ויצא כיפא החוצה וינך
במרירות נפש: סג והאנשים המחזיקים בישוע
שחקו עליו ויכהו: סד ויחפו את ראשו
ויכהו

ויכחו אל פניו וישאלהו לאמר הנבא נא מי
 הוא. וזה המכה אותך: סה ודברים רבים
 אחרים אמרו לו ויחרפוהו: סו הבקר אור
 ויקהלו זקני העם ושרי הכהנים והסופרים
 ויביאוהו לבית דין: סז ויאמרו אליו אם
 המשיח אתה אמר לנו ויאמר אליהם אם
 אומר לכם לא האמינו לי: סח ואם אשאל
 אתכם לא תענו לי ולא תשליחיני: סט כי
 מעתה יושב בן האדם לימין גבורת אלהים:
 ע ויענו כלם ויאמרו אליו לכן בן אלהים
 אתה ויאמר אליהם אתם אמרתם כי אני
 הוא: עא ויאמרו ולמה נבקש עוד עד
 ואנחנו מפיו שמענו למה עוד צריך לנו עדות
 ואנחנו מפיו שמענו:

פרק כג

ויקם כל הקהל ויוליכוהו אל פילאטוס:
 ב ויהלו להלשין אותו אליו לאמר הנה
 זה מצאנו עובר ומטעה את עמנו ומנענאותם
 מתרת נוס לקיסר באמרו כי מלך המשיח
 הוא: ג וישאלהו פילאטוס לאמר האתה
 מלך היחודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת:
 ד ויאמר פילאטוס אל שרי הכהנים ואל
 העם לא מצאתי באיש הזה עון: ה והמה
 נישאו M

בשורה טובה

נשאו את קולם ויצעקו לאמר זה מסית ארץ
 העם בלמדו בכל יהודה בגלילה החל ועד
 פה: ו ויהי כשמע פילאטוס את גלילה
 וישאלהו האיש גלילי הוא: ז וידע כי
 מתחת ממשלת הורדוס הוא וישלחהו אל
 הורדוס כי גם זה הוא היה בימים האלה
 בירושלים: ח והורדוס שמח מאוד בראותו
 את ישוע כי מימים רבים הפץ לראות אותו
 על אשר שמע עליו דברים רבים ויקו לראות
 אות אשר יעשה ממנו: ט וישאלהו דברים
 רבים והוא לא ענהו דבר: י ויקמו שרי
 הכהנים והסופרים וילשינו אותו עוד לנצח:
 יא ויבז אותו הורדוס ואנשי המלחמה אשר
 ברגליו ויתעללו בו וילבשהו אדרת וישלחהו
 אל פילאטוס: יב ויהיו רעים ואוהבים ביום
 ההוא פילאטוס והורדוס כי לפנים שנאדה
 גדולה היתה ביניהם: יג ויקרא פילאטוס
 אל שרי הכהנים וראשי העם וכל ההמונים:
 יד ויאמר אליהם הבאתם אלי את האיש
 ההוא כמו עובר ומטעה ארץ העם והנה
 חקרתיהו ודרשתיהו לפניכם ולא מצאתי
 עון באיש ההוא כאשר אתם עניתם בו
 מלשינים: טו וגם הורדוס לא מצא בו
 מאומה כי שלחתי אתכם אליו והנה לא
 נעשה

נעשה לו משפט מות: מז לכן איסרנו
 ואשלחנו: יז כי צריך (משפטו) היה
 לשלח להם אחד על החג: יח ויצעק כל
 הקהל יחריו לאמר קה את זה והרגו ושלח
 לנו את בר אבא: יט אשר השלך לבית
 האסורים על דבר הרעש (המהומה) הנעשה
 בעיר ועל דבר הרצח: כ ויוסף עוד
 פילאטוס לדבר אליהם וחפץ לשלח את
 ישוע: כא והמה צעקו וקראו בקול גדול
 לאמר תלחו תלחו על העץ: כב ויאמר
 אליהם גם בפעם השלישי ום הרע עשה זה
 לא מצאתי בו משפט מות לכן איסרנו
 ואשלחנו: כג ויפצרו בו ויציקו לו
 בדבריהם ויאלצו וישאו בכה קולם וישאלו
 ממנו לתלות אתו על העץ והי קול העם
 ושרי הכהנים הלך וחזק עד מאוד: כד
 וידין פילאטוס את הדין כשאלתם (ויז שב)
 ויצו פילאטוס להעשות לתת להם שאלתם:
 כה ויוציא להם את בר אבא אשר השך
 לבית אסורים על דבר הרצח והרעש
 (והמהומה) ואת אשר שאלו ויתנהו להם
 ואת ישוע הסגיר בידם להעשות לו כרצונם:
 כו והי בהוליכם אותו ויאחזו באיש אחד
 הבא מן השרה ושמו שמעון מקיריני וישימו
 עליו

עליו את העין לשאת אתו אחרי ישוע: כז
 וילכו אחריהם המון עם רב והנשים אשר ספרו
 לו ובכו אותו: כח ויפן אליהם ישוע ויאמר
 בנות ירושלים אל נא תבכינה עלי כי אם
 תבכינה עליכן ועל בניכן: כט כי הגה
 ימים באים אשר יאמרו בם אשרי העקרות
 והבטנות אשר לא ילדו והרדים אשר לא
 הניקו: ל ואז יחלו לאמר להרים כסוננו
 ולגבעות נפלו עלינו: לא כי אם יעשו
 זאת לעין לח ליבש מה יעשה: לב ויוליכו
 גם שני אנשי מרעים (בני בליעל) אחריהם
 עמו להמיתם: לג ויבאו אל המקום הנקרא
 גלגלת ויתלהו שמה ושני הגולגות עמו אחד
 מימנו ואחד משמאלו: לד ויאמר ישוע
 אבי סלה נא להם כי לא יודעים מה המה
 עושים ויחלקו את בגדיו ויפילו עליהם גורל:
 לה ויעמד העם ויבט אליו ושרי העם הלעיגו
 לו עמם לאמר לאחריים הושיע ועתה יושיע
 גם לנפשו אם הוא משיח בחר יהוה: לו
 וילעיגו גם אנשי המלחמה בבואם לראותו
 ויביאו לו חמין: לז ויאמרו אם מלך
 היהודים אתה הושע לנפשך: לח ויהי
 כתוב למעלה מן דאשו באיתורת (בליטון)
 יוניות רומיות ועבריות זה מלך היהודים:
 לט

לט ואחר מן הגולנים הנתלים עמו הרפו
לאמר אם המשיח אתה הושע לנפשך ולנו :
מ ויען האחר ויגער בו לאמר וגם אתה לא
ירא את יהוה אשר במשפט מות הוה אתה :
מא ואנהנו במשפט צדק (מן הדין) כי
כמעללינו קבלנו אבל זה לא עשה כל רע :
מב ויאמר אל ישוע אדוני זכרני כאשר
תבא במלכותך : מג ויאמר אליו ישוע
אמנם אני לך היום תהיה עמי בגן העדן : מד
ויהי כשעה הששית ותהי חשכה גדולה על
כל הארץ עד שעה התשיעית : מה ויחשך
השמש ופרוכת ההיכל נקרע בתוך : מו
ויצעק ישוע בקול גדול לאמר אבי בידך
אפקיד רוחי וכאמרו את הדברים האלה ויגוע :
מז וירא שר מאה את המעשה (את אשר
נעשה) ויהלל ליהוה לאמר אמנם (אבל)
איש הזה צדיק היה : מח וכל המון העם
אשר קרבו שמה יחרו אל המראה הזאת
וראו אשר נעשו הכו על לבם וישבו : מט
ויעמדו כל מידעיו מרחוק והנשים החולכות
אחריו מגלילה ויראו את כל הדברים האלה :
נ והנה איש ושמו יוסף מן הרמתיים עיר
יהודה והוא יועץ ואיש טוב וצדיק : נא והוא
לא (רצה) היה בעצתם (אבה לעצתם)

בשורה טובה

הסכים עמהם) ולמעשיהם ויחל גם הוא
למלכות אלהים: נב ויגש אל פילאטוס
וישאל ממנו את גוית ישוע: נג ויורידהו
ויעטפהו בסרין וישם אותו בקבר חצוב, חקוק)
אשר לא הושם שם איש: נד והיה (ערב
יום טוב) היום אשר לפני החג והשבת הקריב:
נה והנשים אשר הלכו אחריו ובאו עמו
מגלילה ראו את הקבר, הציון) ואיך הניחה
שמה גויתו: נו ותשבנה ותפיננה את
הבשמים והשמיכות שבתנה בשבת כמשפט:

פרק י"ד

ויהי באחד בשבת ותקמנה בנשף
ותבואיננה אל הציון הקבר ותשאנה את
הבשמים אשר הכינו וגשים אחרות עמהם:
ב ותמצאנה את האבן גלולה מפי הקבר:
ג ותעלינה ולא מצאו את גוית הארון ישוע:
ד ויהי בהסער לבן על הדבר הזה והגדה
שני אנשים נצבים עליהם ומראה בגדיהם
כמראה הברק: ה ותיראן מאוד ותתנה
את פניהם ארצה ויאמרו אליהן למה
תבקשנה את החי אצל המתים: ו איננו
פה כי אם קם זכורנה את אשר דבר אליכן
בעודנו בגלילה: ז לאמר צריך בן האדם
להמסר

על פי לוקאס כד מה

להמסר (המסר ימסר) הסגיר יסגרו את בן
האדם בידי הרשעים ויתלה ויקם ביום
השלישי: ח ותזכורנה את דבריו ותשבנה
מן הקבר ותגדנה את כל הרברים האלה
לעשתי עשר תלמידיו ולאחרים כלם: י
ואלה הנשים אשר הגידו זאת לתלמידים
מרים מגדלנא ויוחנה ומרים אשרת יעקב
ואחרות אשר היו עמהן: יא ויהיו הדברים
האלה בעיניהם כדברי שקר וכדברי רוח
ושגעון ולא האמינו להן: יב ויקם כיפא
וירץ אל הקבר ויקוד (ויגהר ארצה) להבט
אל תוכו וירא את הבדים מושמים לבדם
וילך ויתמה על המעשה הזהאת: (על הדבר
ההוא): יג והנה ימים מהם הלכו ביום
ההוא לטירה אחת אשר היא כשתי כבורות
הארץ מירושלים ושמה עימאוס: יד וידברו
איש אל רעהו על כל אשר קרה: טו ויהי
בדברם ובשאלם איש לרעהו ויקרב גם ישוע
ויתהלך אתם: טז ותעצמנה עיניהם
מהבירו (ולא נתן להם שהכירו): יז ויאמר
אליהם מזה הדברים האלה אשר אתם
מדברים בם איש לרעהו ותהלכו זועפים:
יח ויען אחד ושמו קליאפס ויאמר אליו
הנכרי אתה לבר בירושלים ולא ידעת איש
נעשה

נעשה בעיר החיא בימים האלה: יט ויאמר
 אליהם ובה זאת ויאמר אליו על ישוע הנוצרי
 אשר היה איש נביא גבור ורב במעשים
 וכדברים לפני אלהים וכל העם: כ ואיך
 הסגירוהו כהנים גדולים ושרינו אל משפט
 מות ותלחו על העין: כא ואנחנו חכינו
 כי הוא יגאל את ישראל ובכל זאת היום
 יום שלישי הוא מאשר נעשו הדברים האלה:
 כב ומקצת הנשים ממנו המשכימות בנשף
 אל הקבר החרידו אותנו: כג כי כאשר לא
 מצאו את גויתו ותכאינה ותאמרנה כי ראו
 את מראת המלאכים אשר אמרו כי הוא חי:
 כד וגם אנשים ממנו הלכו אל הקבר
 וימצאו כדברי הנשים ואת גוף ישוע לא ראו:
 כה ויאמר אליהם הוי כפילים וכבדי לב
 להאמין בכל אשר דברו הנביאים: כו
 הלא נגזר על המשיח לסבול זאת ולעלות
 אחרי כן לכבודו ולגדולתו: כז ויהל לבאר
 להם כל דברי הנביאות מתורת משה וכל
 הנביאים ויבאר להם בכל הכתובים האמרים
 עליו: כח ויקרבו אל השדרה הכפר אשר
 הלכו שמה ויסתובב ללכת משם והלאה:
 כט ויפצרו בו לאמר ישפ נא עמנו כי נטרה
 היום לערוב ויבא עמהם: ל ויהי כאשר
 הסב

הסב עמהם ויקח את הלהם ויברך (ויבצע)
ויפרוס ויתן להם: לא ותפקחנה עיניהם
ויכירוהו והוא עלה מעניהם: לה ויאמר
איש אל רעהו הלא בעור בער כאש בלבבנו
בדברנו אתנו בדרך ויבאר לנו את כל
הכתובים בתורה: לג ויקומו בשעה ההיא
וישובו ירושלימה וימצאו את העשתי עשר
ואת אשר עמם נקהלים: לר ויאמרו כי
באמת קם האדון ונראה אל שמעון: לה
ויספרו את אשר געשה בדרך ואיך הכירוהו
בפריסת להם: לו ויהי בדברם אה
הדברים האלה ויעמד ישוע בתוכם ויאמר
להם שלום לכם: לו ויחרדו מאוד
ויבהלו כי חשבו לראות את הרוח: לח
ויאמר אליהם למה תהרדו ולמה עלו
בלבבכם מחשבות כזאת (כאלה): לט
ראו נא ידי ורגלי כי אני הוה באמת
המישו כי אין לרוח בשר ועצם כאשר
תראו כי לי הם: מ ובדברו את
הדברים האלה ויראם את ידיו ואת רגליו:
מא ולא האמינו ער כה משמחה וכאשר
תמהו אמר להם היש לכם פה מאומה לאכול:
מב ויקריבו לפניו מעט דג צלי אש ויעררת
דבש: מג ויקח ויאכל לפניהם: מד
ויאמר

בשורה טובה

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֵלֵיכֶם בְּעוֹדֵנִי עִמָּכֶם לֵאמֹר צָרִיךְ לְכַלּוֹת
(כְּלוֹת יִכְלוּ) כָּל הַדְּבָרִים הַכְּתוּבִים עָלַי בַּתּוֹרָה
מֹשֶׁה וּבִנְבִיאִים וּבְכְתוּבִים: מֶה אִזְּכָר
(פָּקַח) לָהֶם אֶת שְׂכָלִם (תְּכַנְנָתֶם) לְהַבִּין כָּל
הַכְּתוּבִים בַּתּוֹרָה: מִזֶּה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כִּי
כָּתוּב וְכִי נִגְזַר עַל הַמֶּשִׁיחַ לְסָבוֹל (לְשֹׂאת)
חַלְיִים וּלְסָבוֹל מִכָּאוּבִים רַבִּים לְהַנְגִּישׁוֹ לַהֲעֲנוֹת
אֶת נַפְשׁוֹ לָמוֹת (וּלְקוֹם בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי: מִזֶּה
וְגַם לְהַקְרִיא בְּשֵׁמוֹ הַתְּשׁוּבָה וְסְלִיחַת הַחַטָּאִים
בְּכָל הַגּוֹיִם וּלְהַחֲלִי בִירוּשָׁלַיִם (וּבִירוּשָׁלַיִם
יְהִל: מֶה וְאַתֶּם תִּהְיוּ עֲרֵי כָל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה: מִטָּה וְהִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח אֶת (דְּבַר)
הַבִּטָּחָה אֲמַרְתָּ אֲבִי עֲלֵיכֶם וְאַתֶּם תִּשְׁבוּ
בְּעִיר הַזֹּאת עַד כִּי תִלְבְּשׁוּ (לְבָשָׁה אֶתְכֶם)
רוּחַ וּגְבוּרָה מִמְרוֹם: נִ וְיוֹצִיאֵם הַחוּצָה עַד
בֵּית עֲנִיָּה וְיִשָּׂא אֶת יָדָיו וַיְבָרֶכֶם: נֹא וַיְהִי
בְּבִרְכָּתְךָ וַיִּפְרֹד מֵהֶם (מֵעֲלֵיהֶם) וַיַּעַל אֶל
הַשָּׁמַיִם: נִב וַיִּשְׁתַּחֲוּ לוֹ וַיִּשְׁכְּבוּ יְרוּשָׁלַיִם
בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה: נִג וַיְהִי תַמִּיד

בְּהִיכָל מִשְׁבָּתִים וּמִבְרָכִים

וּמוֹדִים אֶת יְהוָה

אָמֵן:

* (o) *

*

אגרת אל העבריים

היא האגרת אשר שלח המוכחר איש האלהי
הקדוש שאול בן איש ימיני מתלמידי רבן
גמליאל הנקרא

פעולוס עבר ישוע

אל אחיו המצמינים על ידי הימושיאוס אוהבו
מארץ ציטליה :

* * * * * * * * * * * * * *

פרק ראשון

בימים הקדמונים דבר אלהים כמה
פעמים ובכמה דמונים אל האבות על-
פי הנביאים : ב ועתה באחרית הימים
דבר אלינו על-פי בנו אשר נתן אותו ליורש
הכל וכו עשה את העולמים : ג אשר
הוא זיו ההדר ודמות ישותו (הויתו) נושא
את הכל בכח דברו ועל ידי עצמו עשה
טהרת חטאינו יושב לימין כסא הכבוד
במרום : ד וכך נגבה מכל המלאכים כאשר
הנחיל לו שם גדול על כלם : ה כי לאיזה
מלאך אמר בני אתה היום ילדתיך ועוד אני
איהיה לולאבו הוא יהיה לילבן : ו וכשהביא
עוד את בנו בכירו על הארץ אמר השתחוו
לו כל אלהים : ז ומן המלאכים הוא אומר
עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט :
ח ואלהבן הוא אומר כסאך אלהים עולם ועד
שבט מישר שבט מלכותך : ט אהבת צדקות
ותשנא

אגרת אל העבריים

ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך
שמן ששון מחברך : י ואתה יהוה לפנים
הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים : יא המה
יאבדו ואתה תעמוד וכלם כבגר יבלו :
יב כלבוש תחליפם ויחלפו ואתה הוא ושנותיך
לאיתמו : יג ועוד לאיזה מלאך אמר שב
לימיני עד אשית אויבך הדם לרגליך :
יד הלא המה כלם רוחות משרתים משלחים
לעבודה בעבור העתידים לנחול את הישועה
(חיי עולם הבא :)

פרק שני

לכן נשמר יותר את הדבר אשר שמענו שלא
נספה : ב כי הדברים אשר נדברו על פי
המלאכים יתקומו וכלם אשר סדרו לא שמעו
קבלו שכרם : ג ואיך נכרה אם נכזה ישועה
גדולה כזאת אשר מתחילה קבלנו אתה
מהאדון ועל ידי השומעים תתקם בנו :
ד והאל העיד באותות נפלאות ובכמה גבורות
ובחלוקת רוח הקודש לפירצוננו : ה כי לא
למלאכים הכניע את העולם הבא אשר דברנו
ממנו : ו אבל אחר מעיד במקום אחר ואומר
מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו :
ז ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר
תעטרהו תמשילהו במעשי ידיך : ח כל
שתה תחת רגליו בזה שהכניע לו הכל לא
הניח

אגרת אל העבריים פרק שני ג

הניח דבר שלא מוכנע לוועתה אינאנו רואים
שהכל מוכנע לו: ט וזה שחסר מעט מאלהים
רואים אנחנו שהוא ישוע אשר בסבילת מות
נתעטר בכבוד והדר למען שיטעום המיתה
בעד כלם בחד האל: י כי יאה לזה שבעבורו
כל דבר נהיה ובו כל דבר נהיה המביא בנים
רבים לגדלה לתמס את שר ישועתם בסבילת
מיתה: יא כי כלם באים מאחד המקדש
והמקדשים לכן גם לא בש לקרוא להם אחים:
יב ואומר אספרה שמך לאחי בתוך קהל
אהלך: יג ועוד אומר אחסה בו ואומר
הנה אנכי והילדים אשר נתן לי אלהים:
יד ומפני שלילדים בשר ודם גם הוא נחלק
ממנו למען שיכול לקחת על-ידי מיתתו את
הממשלה מזה אשר היה לו שליטת מות
וזה השר: טו ולגאל את אלו שהיו בכל-
חייהם עבדים ביראת מות: טז כי לא
לקח בו מדת המלאכים כי אם טבעת זרע
אברהם לקח בו: יז מכאן הושוה לאחיו
בכל דבר שיהיה רחמן וכהן גדול נאמן ליהוה
לכפר חטאת העם: יח כי בזה אשר סבל
ונסה יכול להושיע לכל המנסים:

פרק שלישי

לכן אתם אחים הקדושים אשר אתם נקראים
ונבחרים מן השמים (מיהוה) חשבו את
השליח

אגרת אל העבריים

השליח והכהן גדול ישוע המשיח אשר אנו
מורים לו: ב כי נאמן הוא לעושהו (כמשה)
בכל ביתו: ג וזה נכבד ממשה כי ולזה
שהכין את הבית כבוד גדול מבית עצמו:
ד כי כל בית כונן מאחד ויהיה כונן את הכל:
ה כי משה היה נאמן בכל ביתו כעבד לעדות
לכל מה שנאמר: ו אבל המשיח היה כבן
על ביתו ואנו ביתו באם שנחסה בו וגשמוד
את תחלת התקוה עד קצנו: ז לכן כמו
שאומרת רוח הקודש היום אם בקולות שמעו:
ח אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה
במדבר: ט אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם
ראו פעלי: י ארבעים שנה אקוט בדור ואומר
עם תועי לבב הם והם לא ידעו את דרכי:
יא אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:
יב ראו אחים אהובים שלא יהיה נכסם לב רע
לא מאמין וסר מאלהים חיים: יג כי אם
תזהירו אתכם בכל יום בעוד שנקרא היום
שלא יהיה בכם קשר עורף על ידי רמיית
החטא: יד כי ישלנו חלק במשיח באם
שנעמוד עד קצנו בהתחלה הטובה: טו בעוד
שיאמר היום אם בקולות שמעו ולכן אל תקשו
לבבכם כמריבה: טז כי קצתם כאשר שמעו
הריבו ולא כלם אשר יצאו ממצרים על ידי
משה: יז ועל מי חרה אפו ארבעים שנה
הלא

הלא על אלו אשר חטאו פגריהם נפלו
במדבר ועל מינשבע שלא יבואו אל מנוחתו
הלא על לא המאמינים: יח רואים אנחנו
שלא יכלו לבא אל המנוחה מפני שלא
האמינו:

פרק רביעי

על-כן נירא שלא נאחר את ההבתחה לבא
אל מנוחתו ואחר מכם אל ישאר חוצה:
ב כי גם לנו הגר זאת כמו לאלה אמנם
להשומעים האלה לא הועיל הדבר מפני
שלא האמינו: ג כי אנו המאמינים נבא
אל המנוחה כמו שאמר אשר נשבעתי באפי
אם יבאון אל מנוחתי ובשנעשו מעשי בריאת
העולם: ד אומר מיום השביעי כן וישבות
אלהים ביום השביעי מכל מלאכתו: ה וכאן
הוא אומר אם יבאון אל מנוחתי: ו אחרי
שיש עוד כמה שיבאו אל המנוחה ואלו
שנזהרו בתחלה לא באו אל המנוחה מפני
שלא האמינו: ז ומיחד עוד יום אחד אחרי
עתים ארוכים ואומר היום עלידי דוד כמו
שנאמר היום אם בקולו תשמעו לכן אל תקשו
לבבכם: ח ואם יהושיע הביאם אל
המנוחה מה צריך לומר אחרי כן מיום אחד:
ט כי יש עוד שבת אחר לעם האל: י כי
מי שבא אל מנוחתי שובת מכל-מעשיו כמו
ששבת

אגרת אל העבריים

ששבת האל ממעשיו : יא ובכן נכוון לבא
למניחה זו שלא נפול במשל הזה שלא האמין :
יב כי חי דבר האל וחזק חרור מהרב פיפיות
מדחף עד יפרד נפש ורוח מוח ועצם ושופט
המחשנות וכונת הלב : יג ואין כל-בריה
נסתרה ונעלמה ממנו כי אם הכל גלוי לעיניו
וממנו דברנו : יד כי יש לנו כהן גדול יקר
ישוע בן אלהים אשר עלה לשמים נאחו נא
בהודאה זו : טו כי אין לנו כהן גדול שלא
יוכל לסבול עמנו את חלושתנו כי אם הוא
מנסה בכל כמו אנחנו ובלי חטא : טז לכן
נגש בבטח אל כסא החסד ונקבל רחמים
ונמצא חן לעת שתהיה צריכה לנו הישועה :

פרק חמישי

כי כל-כהן גדול שילקח מבני אדם הוא
יתמנה בעד בני האדם נגד האל להקריב
מתנות ועולות בעד החטאים : ב גם שיכול
לסבול עם אלה שלא יודעים ותועים מפני
שגם הוא מקף בחלשות : ג על-כן נצרך
להקריב בעדו כמו בעד עונות העם : ד ואין
איש לוקח לו כבוד זה כי-אם אשר נבחר
מאלהים כאהרן : ה כך המשיח לא לקח
לו כבוד זה להיות כהן גדול כי-אסזה שאמר
אליו בני אתה היום ילדתיך : ו כמו
שאומר במקום אחר אתה כהן לעולם על-
דברתי

אגרת אל העבריים

ד

דברתי מלכיצדק : ז אשר בימי בשרו
(כשהיה על הארץ) הקריב תפלה ותחנה
וועקה גדולה בדמעות לזה שיכול להושיעו
ממות ונשמע מפני הכבוד : ח ואף גם
זאת שהיה הבן (בן אלהים) למרמזה אשר
סבל את השמע : ט וכשיתם נהיה סבה
לישועת עולמים לכל-אלה אשר שמעו לו :
י נקרא מאלהים כהן גדול על דברתי מלכי
צדק : יא ומזה נוכל לדבר הרבה אמנם
קשה הוא לבאר כי עצלים אתם להבין :
יב ולפי הדין תהיו כבר רבנים והנה
הוצרכתם ללמד אתכם יסודות ראשונות
מדברי אלהים ונצרכתם לתת לכם חלב
ולא אכילות חזקות : יג כי למי שנותנים
חלב הוא לא מבין דברי צדקה כי ילד הוא :
יד ולגדולים נותנים אכילות חזקות כי בכח
ההרגל יש להם שכל ומדע להבדיל בין
טוב לרע :

פרק ששי

לכן נעזוב דברי התחלת חיי משיחי ונלך
לתמימות ולא נחזר ונעשה עוד יסוד
מתשובת מעשי מתים ומהאמונה באלהים :
ב (מהטבילה מהלמוד מסמכת ידים) מתחית
המתים וממשפט עולמים : ג וזה נעשה
באם שיתן האל : ד כי בלתי אפשר אלה
שנארו

אגרת אל העבריים

שנארו פעם אחד וטעמו מתנות השמים
 ונחלקו כרוח הקודש : ה וטעמו את טוב
 דבר האל וכהי עולם הבא : ו אסיהם
 חוזרין לסודם ותולים להם עוד כן האל
 ולועגים עליו שיתחדשו ועשו תשובה :
 ז כי הארץ השותה את הגשם הבא עליה
 כמה פעמים וצומחת עשבות טובים לעובדיה
 מקבלת ברכה מאלהים : ח וזאת הצומחת
 קוצים ודרדרין לא טובה וקרובה לקללה
 ובסוף שורפים אותם : ט אמנם מובטחים
 אנו שאתם לא כן אהובים וקרובים לישועה
 ואף גם זאת שדברנו כך : י ואין עולה
 באלהים שישבח את מעשיכם ומעבדיכם
 מאהבה אשר הראיתם לשמו אשר עבדתם
 לקדושים ועוד עובדים : יא ורצונינו
 שיראה כל אחד מכם כוונה זו לקיים התוחלת
 עד הקץ : יב ולא תמעדו כי אם לכו אחרי
 אלה אשר על ידי האמונה וארך רוח ירשו
 את הבטחה : יג כי כאשר הבטיח האל
 לאברהם מפני שלא היה לו להשבע בגדול
 ממנו נשבע בו : יד ואמר כי ברך אברכך
 והרבה ארכך : טו ומפני שיהלום כל הגיע
 את הבטחה : טז בני אדם נשבעים בגדול
 מהם והשבועה היא סוף כל המחלוקת
 ובשבועה יתקיים הדבר : יז והאל
 כשרצה

הגרת אל העבריים

ה

כשרצה להראות בשפע ליורשי הבטחתו
שעצתו נתקיימה נשבע לזה : יה ועל
שני דברים אשר לא ממוטטים כי בלתי
אפשר שיכזב האל שיהיה לנו נחמה חזקה
להחזיק באמנה העומדת לפנינו : יט אשר
יש לנו כעוגן בטח וחזק לנשמתנו שהולך
גם מבית הפרוכת : כ הוא ישוע אשר
הלך בעדינו אל בית הפרוכת על דברתי-
מלכי צדק נעשה כהן לעולם :

פרק שביעי

ומלכי צדק זה היה מלך שלם כהן לאל
עליון אשר הקרה את אברהם בשובו מהכות
את המלאכים ויברכהו : ב וזה הוא שנתן
לו אברהם מעשר מכל רכושו ראשית יפרש
שמו מלך הצדקה וגם היה מלך שלם זה
מלך השלום : ג בלתי אבובלא משפחה
אין תחלה לימיו ולא היה סוף לחייו כי אם
נרמה לבן האל קיים כהן לעולם ועד : ד שימו
על לב כמה גדול זה שגם אברהם אבינו נותן
לומעשר מכל רכושו : ה אמנם בני לוי
כשקבלו את הכהונה צוו לקחת את המעשר
מן העם לפי התורה (כלומר) מאחיהם אף
שהיו יוצאים מחלצי אברהם : ו וזה אשר
נזכרה משפחתו בתוכך קבל את המעשר
מאברהם ובדרך את זה שהיה לו ההבטחה :

ובלתי

אגרת אל העבריים

ז ובלתי ספק שהקטן מקבל את הברכה מן
 הגדול: ח וכאן מקבלים את המעשר בני
 אדם שמתים (שסופם למות) אכן הוא שם
 מעיד שהוא חי: ט וכן אני מדבר הגם לוי
 נתן המעשר על-יד אברהם ואף-גם זאת
 שהוא מקבל את המעשר: י כי היה עוד
 בחלצי אביו כאשר הקרה מלכי-צדק את
 אברהם: יא ואם נעשה התמימות על ידי
 כהונת הלויים (כי תחת ידם קבלו העם את
 התורה) מה צריך לומר אחר-כך שיקום כהן
 אחר לפי דברת מלכי צדק ולא לפי דברת
 אהרון: יב מפני השתנות הכהונה בהכרח
 תשתנה גם התורה: יג כי מזה שנאמר
 זאת הוא משבט אחר אשר לא שרת ממנו
 איש למזבח: יד הלא גלוי הוא שמשבט
 יהודה יצא אדוננו אשר לא אמר משה כלל
 לשבט הזה מן הכהנה: טו ויותר גלוי
 שיקום כהן אחר כדמיון ודברת מלכי צדק:
 טז אשר לא לפי התורה ומצות גופנית נעשה
 כי אם לפי כח חיי אין סוף: יז כי הוא
 מעיד בדרך זה אתה כהן לעולם לפי דברת
 מלכי צדק: יח על-כן חוסרה הראשונה
 מפני שהיתה חלושה ולא הועילה: יט כי
 לא יכלה התורה לתקן דבר אכן היה ביאה
 טובה אל התוחלת אשר בה נקרבים לאלהים:

אגרת אל העבריים ו

כ גם דבר גדול הוא שלא היה בלא שבועה
כי אלה נעשו כהנים בלא שבועה: כא וזה
בשבועה על-פי זה שאמר לו נשבע יהוה ולא
ינחם אתה כהן לעולם לפי דברת מלכי צדק:
כב ומה מאוד לברית טוב נעשה אמצעי
ישוע: כג ומאלה נעשו הרבה כהנים מפני
שהמות לא הניחם לעמוד (בחיים): כד וזה
מפני שהוא חי לעולם גם כהנתו לעולם:
כה לכן יכול להושיע לעולם לכל הבאים על
ידו אל אלהים חי לעולם ומבקש תמיד
בעדם: כו כי צריכים אנו כהן גדול כזה
שיהיה קדוש בלתי אשם ובלא כתם ויהיה
נפרש מחוטאים וגבוה משמים: כז ושלא
יהיה מוכרח ככהנים גדולים האלה להקריב
תחלה בעד עונותיו ואחר-כך בעד עונות העם
כי את זה עשה פעם אחד כשהקריב את
עצמו: כח כי על-פי התורה נעשו בני
אדם כהנים גדולים המוסבים בחלושת אכן
דבר השבועה אשר נאמר אחר התורה
מושיב הבן לעולם ומתממו:

פרק שמיני

וזהו סכום כל אשר דברנו שיש לנו כהן גדול
היושב לימין כסא הכבוד בשמים: ב והוא
ממונה על הקדושים ועל המשכן האמיתי
אשר הקים אלולא אדם: ג כי כל כהן גדול
נמנה

אגרת אל העבריים

נמנה להקריב מתנות ועולות ולכן גם זה צריך
שיהיה לו מה להקריב: ד כי אם היה על
הארץ לא היה כהן מפני שיש כאן כוהנים
המקריבים את המתנות לפי התורה: ה אשר
עובדים לתבנית וצל מעבודת השמימיים
כמו שהיה דבר (יהוה) אל משה לבלות את
המשכן כי ראה ועשה הכל כתבנית אשר
אתה מראה בהר: ו ועתה הוא הגיע ועלה
לשיריות טוב ונעשה אמצעי לברית טוב אשר
עומד על הבטחות הטובות מהראשונות:
ז כי אם היה הראשון טוב לא היה מבקש
מקום לאחר: ח ובאשר הוכיח אותם הוא
אומר הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את
בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה:
ט לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום
החזיקי בידם להוציא מארץ מצרים אשר
המה הפרו את בריתי ואנכי געלתי בס אמר
יהוה: י כי זאת הברית אשר אכרות את
בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי
את תורת בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי
להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: יא ולא
ילמדו עוד איש את רעהו ואיש אחיו לאמור
דעו את יהוה כי כלם יודעים אותי למקטנם
ועד גדולם אמר יהוה: יב כי אסלה לעונם
ולחטאתם לא אזכור עוד: יג ובזה שאמר
ברית

ברית חדשה מישן את הראשון וכל דבר שהוא
ישן ותמו שנותיו קרוב לקצו :

פרק תשיעי

אמנם גם המשכן הראשון היה לו משפטו
וקדושה חצויה: ב כי היה הוקם אוהל
הראשון אשר בו היה המנורה והשלחן ולהם
הפנים שנקרא קודש: ג ואחרי הפרוכת
השני היה האהל הנקרא קודש קדשים:
ד ושם היו כפות הזהב וארון הברית מצפה
בזהב וצנצנת הזהב שהיה בה הזמן ומטה
אהרון אשר פרח ולוחות הברית: ה ולמעלה
היו כרובי הכבוד סובבים בכנפיהם את כסא
הסליחה (והרחמים) אשר לא לרבר ממנו
עתה בפרט: ו ויהי כאשר נעשה כל זאת
חלכו הכהנים בכל עת אל האהל הראשון
לעבוד עבודת הקרבנות: ז אמנם באהל
השני (בקודש הקדשים) הלך הכהן הגדול
בלבד פעם אחד בשנה ולא בלתי דם אשר
הקריב בעדו ובעד שגגת העם: ח בזה
מורה (רומז) רוח הקודש שעוד לא נגלה
הדרך לקדושה בעוד שעמד המשכן הראשון:
ט אשר היה תבנית בעת הזאת להקריב בו
קרבנות ומתנות אשר לא יכלו לתמם לפי
המחשבה את אשר עבדו עבודת האל:
י באכילה ושתיה וכמה טבילות וצדקות
נולפות

אגרת אל העבריים

גפיות אשר הונחה עליהם עד עת התקנה :
 יא אכן הכשיח בא להיות כהן גדול לגחלות
 הבאות על ידי משכן גדול ותמים אשר לא
 נעשה בידים (כלומר) שלא נבנה כך :
 יב כי לא על ידי דם עתודים ועגלים כי אם
 על ידי דמו הלך פעם אחר אל הקודש
 והמציא גאלת עולמים : יג כי כשדם
 הפוריס והעתודים והזיית אפר הפרה מקרש
 את השמאים לטהרת גופנית : יד על-אחת
 כמה וכמה דם המשיח אשר הקריב את
 עצמו על ידי רוח הקודש לאלהים בלי אשמה
 שיטהראת לבביכם ממעשי מתים לעבוד את
 אלהים חיים : טו ולכן הוא האמצעי לברית
 החדש למען שעל ידי המיתה שנעשה לגאול
 מן העבירות אשר היו תחת הברית הראשון
 נקראים לקבל ירושת-עולמים : טז כי
 במקום שיש ברית צריך להיות במיתה זוה
 שעושה אותו : יז כי הברית יתחזק על-
 ידי המיתה ובלתי זאת אין לוכח בעור שבעל
 הברית הצוואה הי : יח ומכאן שגם
 הברית הראשונה לא הוקמה בלתי דם :
 יט כי כאשר כלה משה לדבר כל המצות
 לפי התורה אל כל העם לקח דם פרים ודם
 עתודים במים ושני תולעת ואזוב ויז את
 הספר ואת כל העם : כ ויאמר זה דם
 הברית

אגרת אל העבריים

ח

הברית אשר כרת עמכם אלהים :
 כא והמשכן וכל כלי העבודה הזה בדם :
 כב והכל נטהר בדם לפי התורה ובלתי
 שפיכת דם אין סליחה וכפרה : כג לכן
 הוכרחו רמיוני הדברים אשר בשמים להטהר
 באלה אכן השמימיים עצמם בקרבן אחר
 הטיב נטהרו : כד כי לא בא המשיח אל
 הקודש שנעשה בידים שהוא משל לאמיתי
 כי-אם בשמים (ממש) לעמוד לפני האלהים
 עתה להתפלל בעדינו : כה ולא להקריב
 את עצמו כמה פעמים כמו שהולך כהן הגדול
 בכל שנה פעם אחד בדם זר : כו אם כן
 הוצרך לסבול כמה פעמים מכריאת העולם
 אכן עתה באהרית הימים בא על ידי הקרבת
 עצמו להסיר את החטאים : כז וכמו שחוק
 הוא לאדם למות פעם אחד ואחרי-כן
 יבא למשפט : כח כך המשיח גקרב
 פעם אחד להסיר חטא רבים ופעם שני יראה
 עוד בלא חטא לבל המיחלים לו לישועה :

פרק עשירי

כי התורה-יש לה הצל מנחלות הבאות ולא
 דמות הנחלות עצמם בכל שנה היו מקריבים
 קרבן אחד (בזם הכפורים) אשר לא יכול
 לתמם ארז-המקריבים : ב כי אם כן
 שבתו הקרבנות אם שלא היה לאלה
 (המקריבים)

אגרת אל העבריים

שיסורים רעים באים על זה אשר רומם את
בן האל ברגליו ומחשב את דם הברית אשר
נקדש בו חול (טמא) ומבזה את־דוח ההן:
ל כי יודעים אנחנו את זה אשר אמר לי
נקם אני אשלם נאם יהוה ועוד יהוה ישפוט
את־עמו: לא נירא הוא לפול בירי
אלהים חיים: לב זכרו נא בימים
הקרמונים אשר נאוריתם בהם סבלתם
באבקת הסבלה: לג קצת בעצמיכם נבזיון
וצרה לשחוק בגלוי הייתם לכל וקצת
שסבלתם עם אחרים שהיו כך: לד כי
סבלתם עמי על כבלי וגזלת הונכם סבלתם
בשמחה כי אתם יודעים בכם שיש לכם
טובה קיימת בשמים: לה אל תשליכו
תוחלתכם בייש לה שבר גדול: לו כי
הסבילה הצריכה לכם שתעשו רצון האל
ותקבלו את ההבטחה: לז כי עוד רגע
קטנה יבא שיבא ולא יאחר: לח וצדיק
באמונתו יהיה והסורר לא ישרה נפשי בו:
לט אכן אנולא מאלה אשר סוררים ונאבדים
כי אם מן המאמינים ומצילים את־נפשם:
פרק אחר עשר

והאמונה היא הבטחה ברורה (ודעה) לזה
שמי־הלים ולא מתיאשים בזה שלא רואים:
ב על ידה קבלו הזקנים עדות: ג באמונה
שומעים

אגרת אל העבריים

שומעים אנחנו שבדבר אלהים העולמים
 נעשו וכל-מה שרואים מלא (מאין
 דבר) נהיה: ד על-ידי האמונה
 הקריב הנל לאלהים קרבן גדול מקץ
 ועל-ידו קבל ועדות שהוא צדיק בשהעיד
 האל ממתנתו ועל-ידו מת ועוד מדבר:
 ה על-ידי האמונה נלקח חנוך שלא ראה מות
 ואיננו כי לקח אתו אלהים כי טרם לקחו היה
 לו הערות שרצה לאל: ו ובלתי אפשר
 להרצות לאל בלא אמונה כי מי שרוצה לבא
 אל אלהים מוכרח להאמין שהוא האלהים
 ויהיה גומל לכל-הדורשים אותו: ז על-ידי
 האמונה קבל נח אזהרת האל מזה אשר לא
 היה עורנה ובנה את-התיבה לישעביתו ועל-
 ידי זה (בבנין התיבה) אבר (הרשיע) את-
 העולם והוא נעשה יורש לצדקה על-פי
 האמונה: ח על-ידי האמונה שמע אברהם
 כי-שהיה קרוי ללכת אל הארץ אשר יקבל אתה
 לרשת ויצא ולא ידע אנה הוא יבא: ט על
 ידי האמונה היה (אברהם) גר בארץ
 ההבטחה כבארץ נכריה ויגר באלהים עם
 יצחק ועם יעקב יורשי ההבטחה הזאת:
 י כי יחל לעיר שיש לה יסוד ואל בונייה
 ובוראיה: יא על-ידי האמונה קבלה שרה
 העקרה זרע שנהיתה הרה וילדה חוץ לעתה
 וזקנתה

אנרת אל העבריים

וזקנתה כי חשבה אתו לנאמן אשר הבטיח
לה: יב לכן מבטן אחר אשר חמרסר
ויבש מפני זקנתה נולדו הרבה ככוכבים
בשמים וכחול אשר על שפת הים אין מספר:
יג כל אלו מתו באמונה ולא קבלו ההבטחה
כי אם ראו אתה מרחוק והאמינו ויושעו
והודו כי אורחים וגרים הם על הארץ:
יד ואלה אשר אומרים כך מבררים יפה
שהם מבקשים ארץ אבותם: טו ובאמת
אם זכרו את הארץ אשר יצאו משם והלא
בריר ובלתי ספק שהיה להם העת לשוב
שמה: טז ועתה הם מבקשים ארץ
טובה וזה בשמים לכן לא בש האל להם
להקרא אליהם ויבון להם עיר: יז על-
ידי האמונה הקריב אברהם את יצחק בנו
כשנסה והקריב את יחידו אשר בו קבל
את ההבטחה: יח וממנו נאמר ביצחק
יקרא לך זרע: יט כי חשב שיכלו האל
להחיות גם ממות לכן קבלו למשל ותבנית:
כ על-ידי האמונה בדרך יצחק את יעקב
ואת-עשו מדברי עתיד: כא על-ידי
האמונה בדרך יעקב במותו ארץ שני בניו
כל-אחד כברכתו וישתחו אל-ראש מטהו:
כב על-ידי האמונה דבר יוסף במותו מיציאת
בני ישראל ויצו אודות עצמותיו: כג על-
ידי

אגרת אל העבריים

ידי האמונה היה משה כשנולד נצפן
 מאבותיו שלשה ירחים כי ראו שהיה ילד
 יפה ולא יראו מפני המלך: כד על-ידי
 האמונה משגדל משה לא רצה להקרא בן
 לבת פרעה: כה ויבחר באהבה לסבול
 צרות עם האל מלהיות בתאות החטא:
 כו ויחשב בזיון המשיח לגדול העשירות
 מכל אוצרות המצריים כי ראה את-השכר:
 כז על ידי האמונה עזב משה את-מצרים
 ולא ירא את-חמת המלך כי בטח בזה אשר
 לא ראה כמו רואהו: כח על-ידי האמונה
 עשה פסח ושפיכת דם למען לא יקרב אליהם
 זה אשר הרג את-הבכורים: כט על-ידי
 האמונה הלכו בתוך ים-סוף כמו ביבשה
 שגם המצריים רצו לנסות וטבעו: ל על-
 ידי האמונה נפלו חומות יריחו כאשר הלכו
 סביב שבע ימים: לא על-ידי האמונה
 לא אברהם רחב הזונה עם לא המאמינים
 כשקבלה את-המרגלים בשלום: לב ומה
 לי עוד לדבר כי העת קצרה לי אם אספר
 מגדעון ומברק ומשמשן ויפתח וגם מדור
 ושמואל ומן הנביאים: לג אשר על-ידי
 האמונה כבשו מלכיות פעלו צדקה הגיעו
 את-ההבטחה וסכרו פי אריות: לד כח
 האש כבו מפי הרב נמלטו התחזקו בחלשת
 התגברו

אגרת אל העבריים

התגברו במלחמה הפילו לארץ כל חילות
הנכרים : לה הנשים לקחו את-מתייהן
מתחיה והאחרים נלקו ולא לקחו פדיון
לנפשם כדי שיגיעו תהיה הטובה :
לו וקצתם סבלו הללות ומלקות ובבלים
ומטרה (תפיסה) : לו נסקלו נתחו נסו
מתו כחרב הלכו בעורות צאן ועזים בחוסר
כל בצרות ובתרחות : לה ואשר כל-
העולם לא ראוי להם הלכותועים במדברות
על-ההרים ונקיקי הסלעים ובמערי הארץ :
לט כל-אלה קבלו ערותם על-ידי האמונה
ולא קבלו את-ההבטחה : מ מפני שראה
מקדם האל טובה גדולה שלא תתכלה
בלעדינו : (זולתינו)

פרק שנים עשר

לכן גם מפני שיש לנו הרבה ערים
סביבותינו נסיר את כל-החטא הדבק בנו
ונרוץ על ידי הסבילה במלחמה ערוכה
לנו : ב (ונשא עינינו ונראה על ישוע
המתחיל והגומר האמונה שיכול להיות
בשמחה סבל את-המיתה ולא חשב את-
הבושה (הבזיון) יושב לימין כסא האל :
ג זכרו בזה אשר סבל מהחוטאים כמה
מרונים (תשובות רעות) לנגרו ולא תהיו
רפויים וחלושים ברוחכם : ד כי עדין לא
הלחמתם

אגרת אל העבריים

יב

הלחמתם עד דם במלחמה לנגד החטא :
ה ושכחתם את ההנהגה המדברת
אליכם כמו אל הבנים מוסר יהוה
בני אל תמאס ואל תקוץ בתוכחתו :
ו כי את אשר יאהב יהוה יוכיח ומיסר
את הבן אשר ירצה אתו : ז אם
תסבלו את התוכחה יפנה אליכם
האל כמו אל בנים כי אידו בן אשר
לא יסרנו אביו : ח ואם אתם
בלא מוסר אשר כלם נחלקו ממנו
ממזרים אתם ולא בנים : ט גם
אם היו אבותינו הגופניים מיסרים
אותנו ואנו היו יראים מפניהם על--
אחרת כמה וכמה איך לא נכנע
מלפני אבינו הרוחני שנחיה : י ואמנם
אלה יסרוני ימים מעטים לפידעתם
זדה לצרכינו (מיסרינו) בזדה למען
הביא אותנו אל קדושתו : יא וכל
היסורים כשהם לנכח שבאים עלינו
נראים שאין בהם שמחה כי אם
עונש אמנם אחר כך נותנים שלום
ופרי הצדקה לאלו הרגילים בהם :
יב לכן תקימו (ותחזקו) ידיכם רפות
וברכים עיפיים : יג ודרכו ברגליכם
ישר שלא תכשלו בדרך כפיסח :

יד רדפו

D 2

אגרת אל העבריים

האסורים כאלו אתם נאסרים עמם
ואת הסובלים צרות כי גם אתם עודכם
בגוף בחיים : ד האישות תהיה נכבדת
לכלכם ומיטת אשר איש אל תכתמו
והנואפים והעוברים את האישות ישפוט
אלהים : ה עסקיכם יהיו בלא
בילות (קמצנות) והיו שמחים בחלקיכם
שישכם כי הוא אמר לא--אעזבך ולא
ארפך : ו ואף! שנוכל לומר יחודה
עוזר לי לא אירא מה--יעשה לי
אדם : ז זכרו נא במלמדיכם (רבניכם)
אשר דברו (למרו) לכם דברי אלהים
ראו על סוף עסקיהם ולכו אחרי
אמונתם : ח ישוע המשיח תמול
והיום והוא גם לעולם : ט לימודי
האחרים (והנכרים) אל תניחו להדיחכם
כי טוב הוא שיהיה הלב חזק על ידי
החסד ולא על--ידי האכילה שאין
בה צורך לכל הרגילים בה : י יש
לנו מזבח שאין יכולת לעובדי המשכן
לאכול ממנו : יא כי הבהמות
אשר יובא מדמם אל הקודש על--ידי
הכהן הגדול גופם (עורם ובשרם) נשרף
מחזין למחנה : יב על-כן גם ישוע
למען שיקדיש את העם בדמו סבל חוץ
לשער :

אגרת אל העבריים

יד

לשער : יג גלכדה נא אליו החוצה
חוץ למחנה ונשא את בלימתו : יד כי
אין לנו פה עיר קיימת כי אם העתידה
אנו מבקשים : טו ועל-ידו נקריב
קרבן תודה בכל עת לאלהים וזה
(כלומר) פרי השפתיים המודים לשמו :
טז להיטיב ולחלק (לעניים) אל תשכחו
כי קרבנות האלה רצויים לאל : יז שמעו
בקול מלמדיכם והכנעו תהרת ידם כי
הם שומרי נפשותיכם אשר יתנו חשבון
בעדם שיעשו זאת בשמחה ולא באנחה
כי לא טוב לכם זה : יח התפללו
בעדינו זאת מחסה לנו כי יש לנו מחשבה
טובה ומבקשים להנהיג עם הכל בכבוד :
יט מבקש אני אתכם מאוד אחים אהובים
שתעשו זאת ואבא אליכם מהרה :
כ ואל השלום אשר השיב ממורת את
רעה צאן הגדול על ידי דם ברית
עולם אדוננו ישוע המשיח : כא הוא
יתמם אתכם בכל מעשים טובים לעשות
רצונו ויברא בכם הטוב בעיניו על-ידי
ישוע המשיח אשר לו יהי הכבוד מן
העולם ועד העולם אמן : כב מבקש
אני אתכם אחים אהובים שתקבלו את
דברי הנחמה כי כתבתי לכם בקצרה
כג דעו

אגרת אל העבריים

כג דעו כי אחינו טימותיוס נחפש מבית
הסוחר ועמו אם יבא מהרדז אפקוד
אתכם (אידה) : בר דרשו לשלום כל-
מלמדיכם וכל-הקרושים האחים מאיטליא
דורשים את שלומכם : כה חסד האל
יהיה עם כולכם אמן : נכתב אל
העבריים מאיטליא על ידי
טימותיוס :

תם ונשלם שבח לבורא עולם :

